

ΔΡΧ. 7

BUD SAGENDORF

197

ΠΟΠΑΪ

ΒΡΑΓΟΥΝΗΣ - ΠΗΔΑΛΙΟ ΠΡΕΣΣ
ΑΝΘΩΣ/ΦΙΛΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

**ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »**

Ο άπαιδωνος, ο θρυλι-
κός ΣΠΑΝΑΚΗΣ, ΤΟ
σιδερόμνηστο του
τάκι σε νέες κοτό-
πληκτικές εξορμήσεις!

ΠΟΠΑΪ®

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ Ε' ΑΡΙΘ. 197 - ΔΡΧ.7 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1977

Λυκαβηττού 1γ - Αθήνα 135
τηλέφ. 638.842 - 638.668

Τεχνική Εγκατάσταση
Οφέως 130-132 - Ρουφ.
τηλέφ κέντρον 32 50 300

Εκδότης Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Ιφικράτους 4 - Αθήνα

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυντής συνταξίας
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝ/ΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Εκδοτική εταιρεία
Ι.Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ & ΥΙΟΙ Ε.Ε.

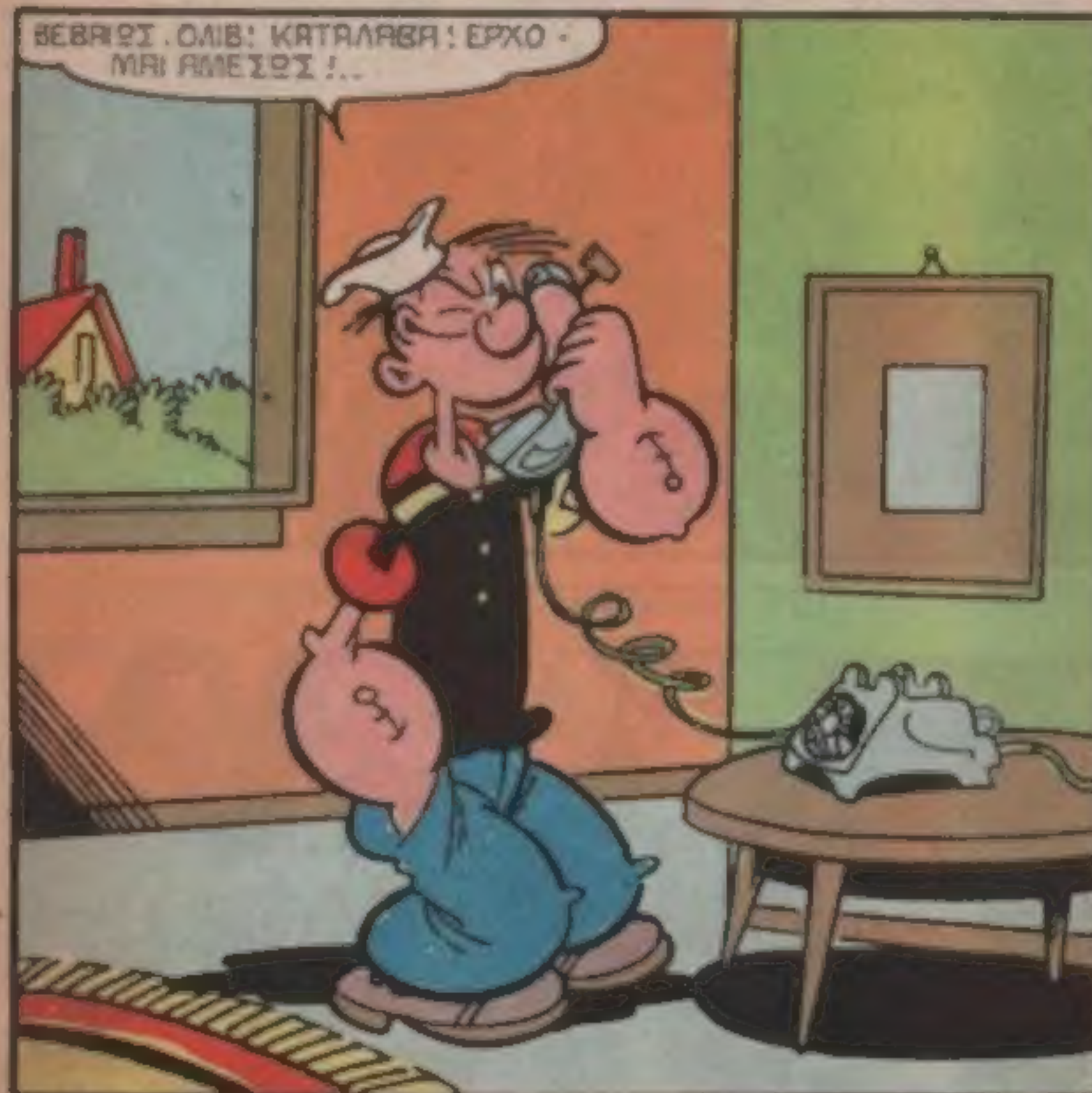
DRAGONIS publisher
JOHN G. DRAGONIS & SONS LTD
15 Lycaon Street - Athens - 135

Υπευθυνός τυπογραφείου
Β. Γεωργιάδης
Μεταμορφώσεως 40-42

*Απαγορεύεται κάθε αντιγραφή

© 1973 K.F.S. (USA) PRODUCTIONS PRINTED IN GREECE

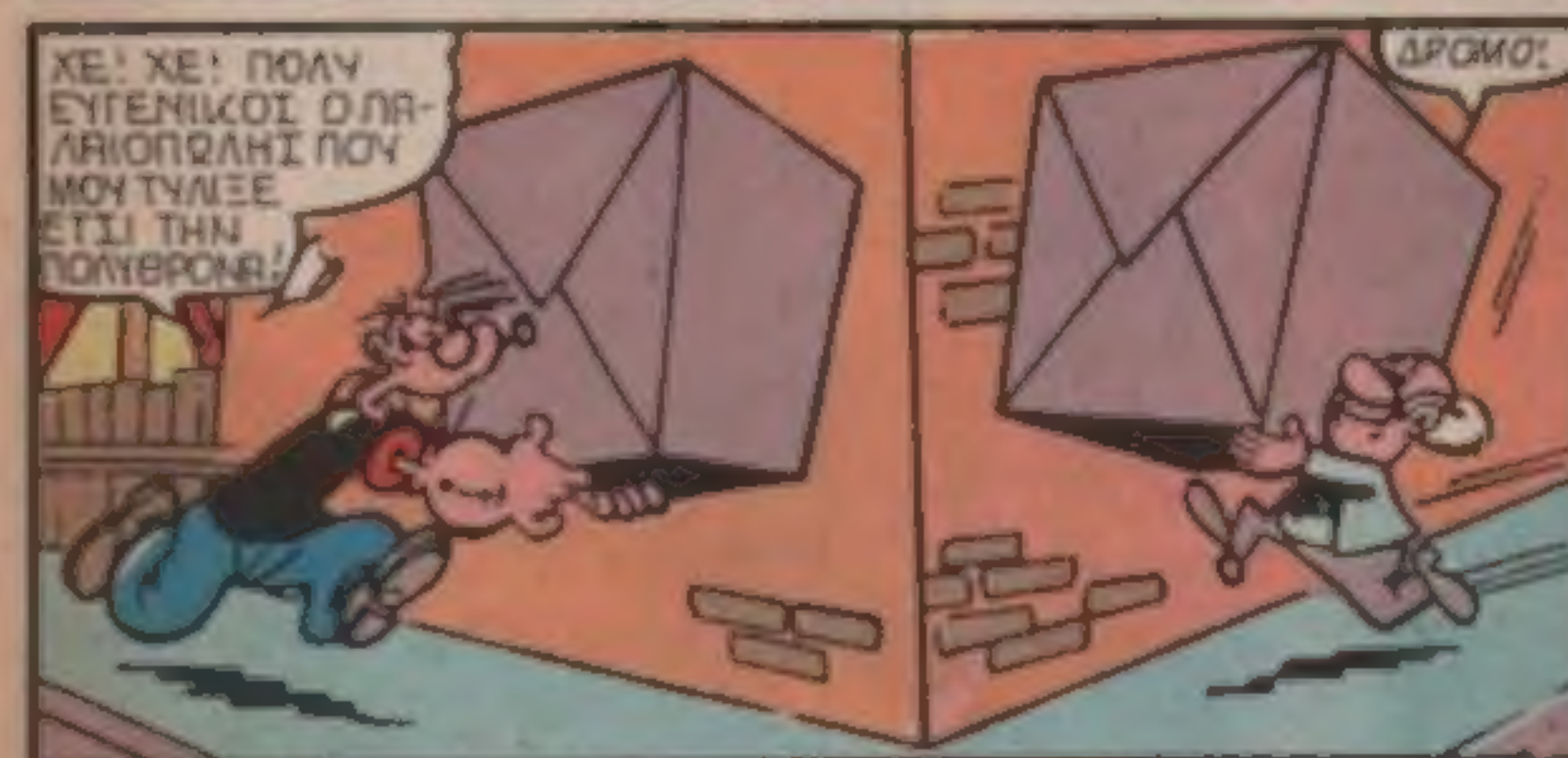
ΙΠΤΑΜΕΝΗ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ

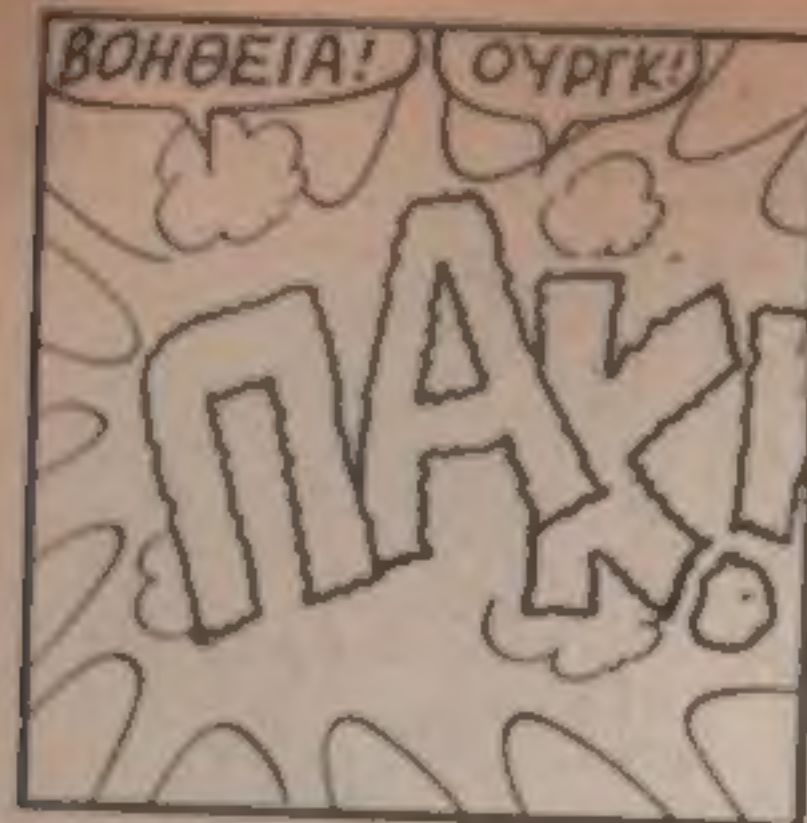

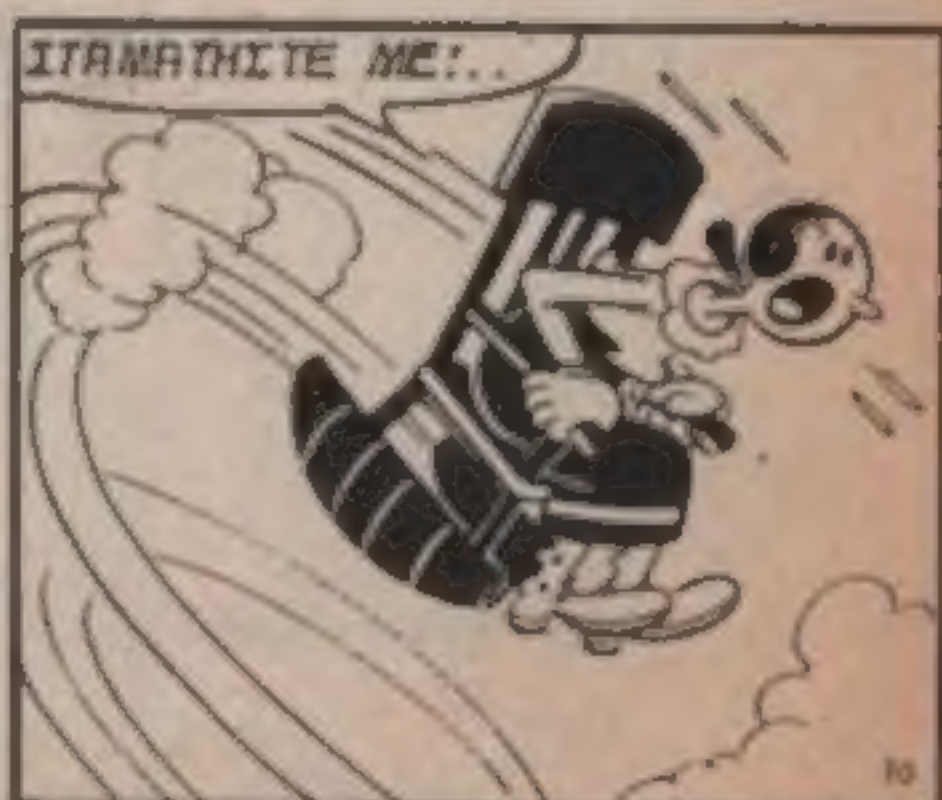

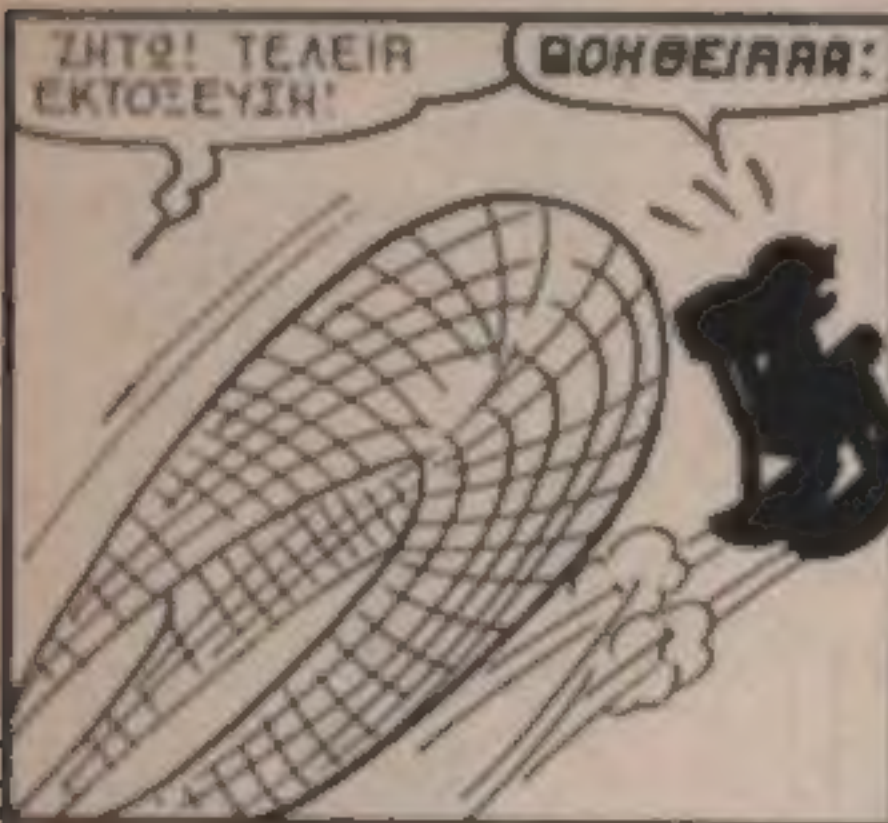
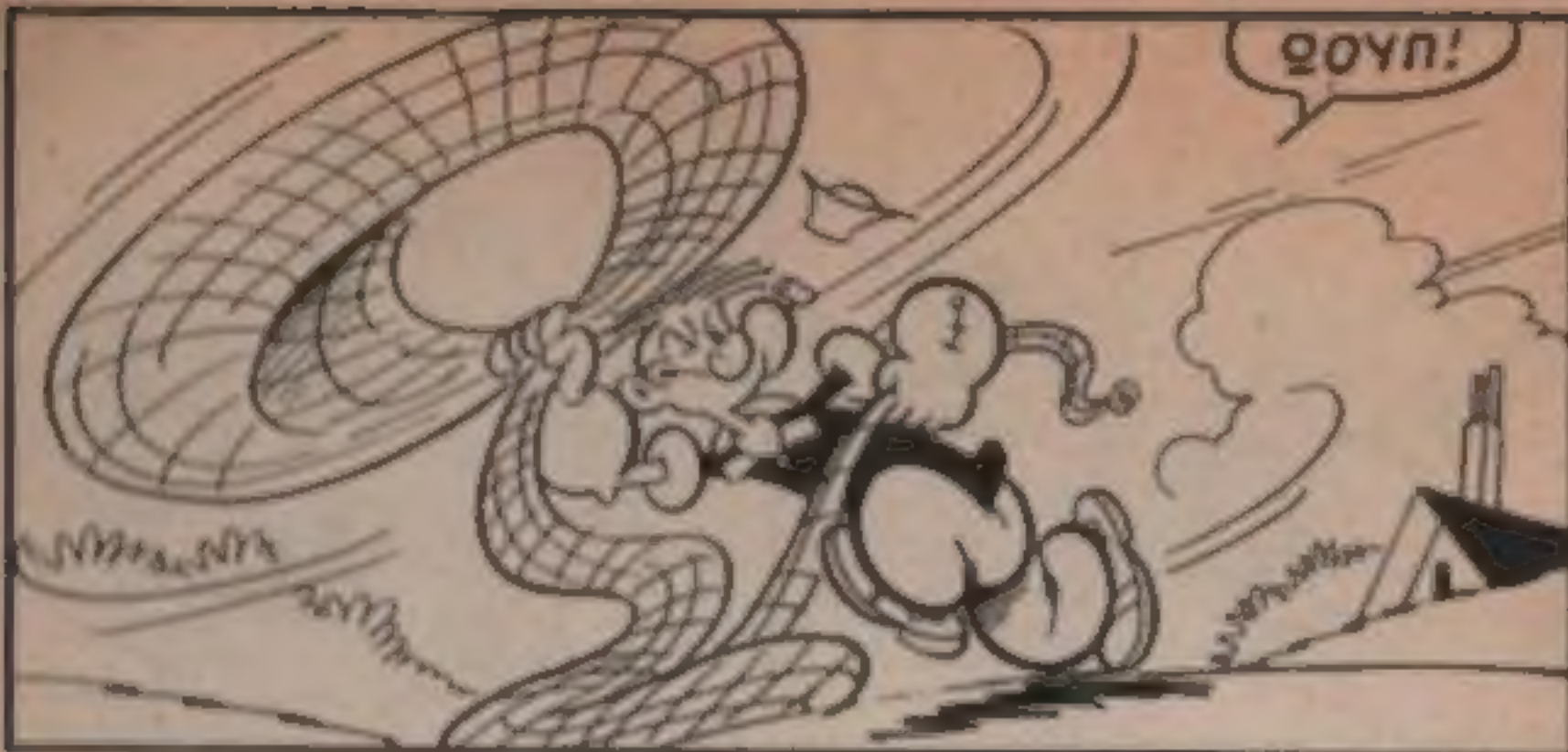

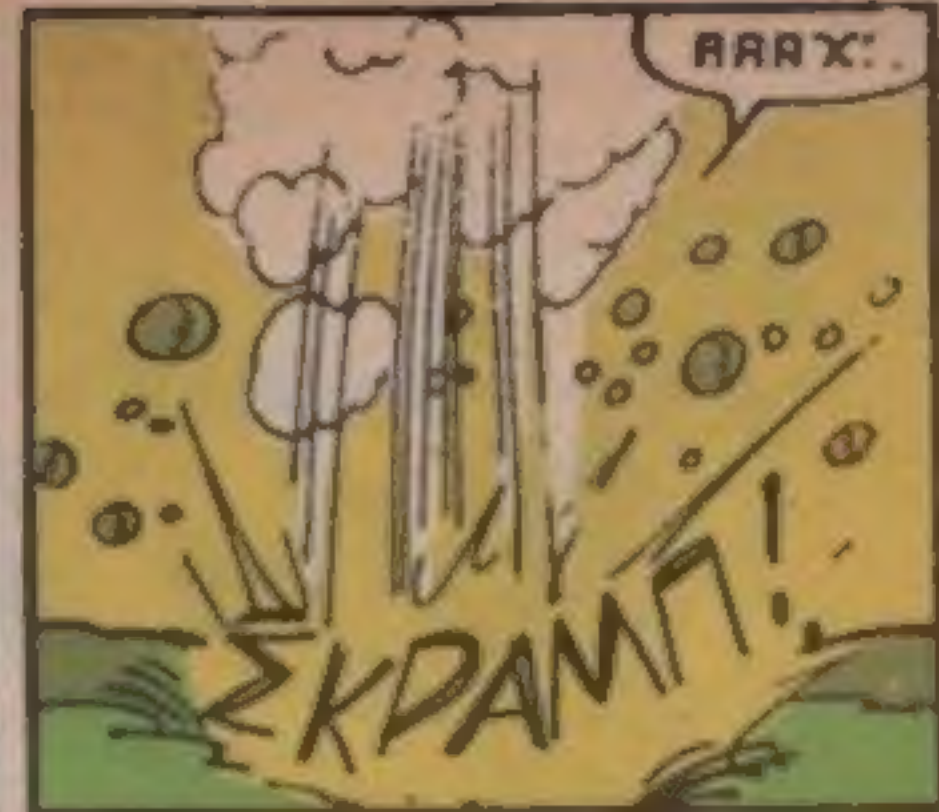
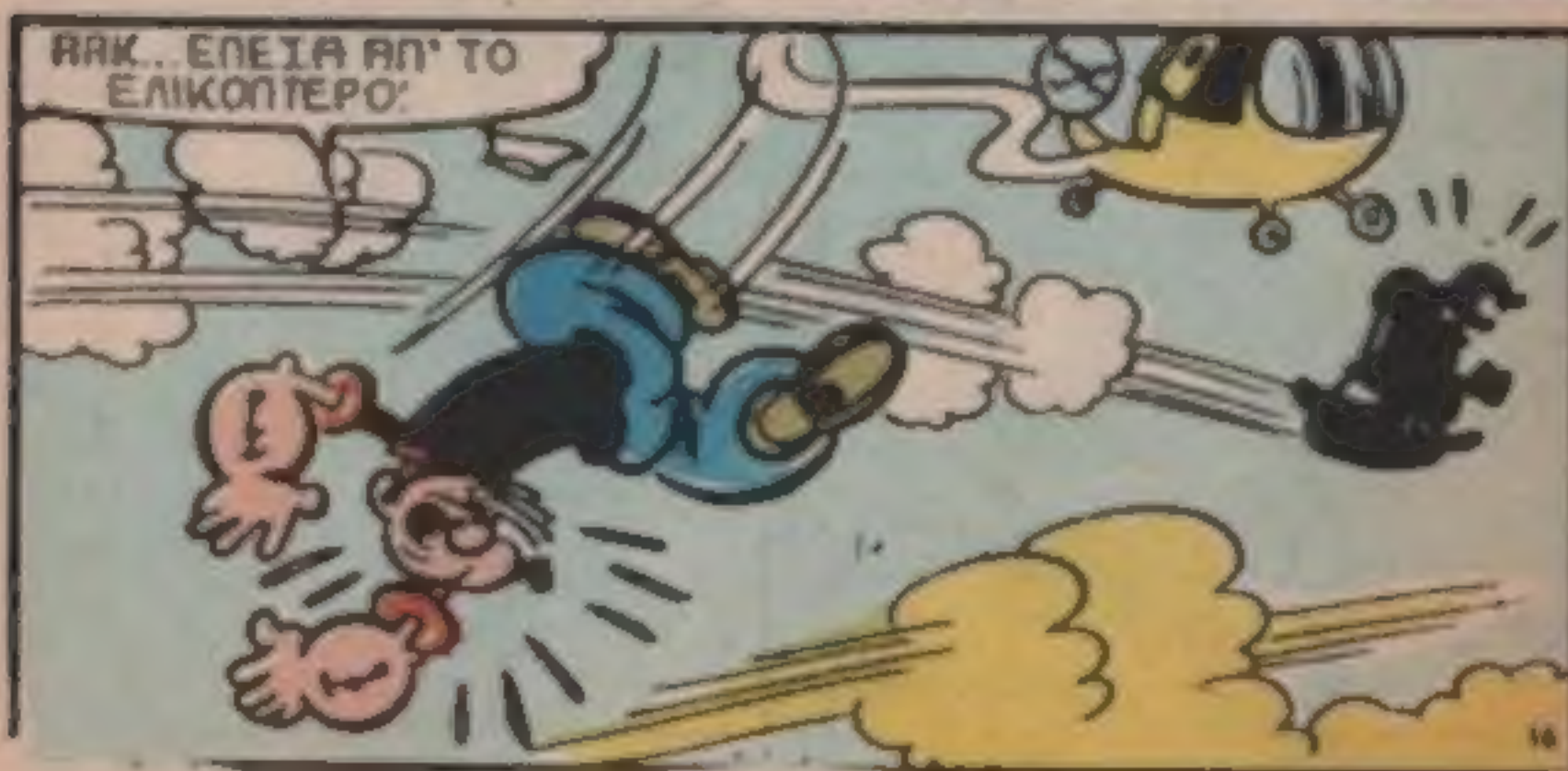

ΒΟΗΘΕΙΑΑΑ!

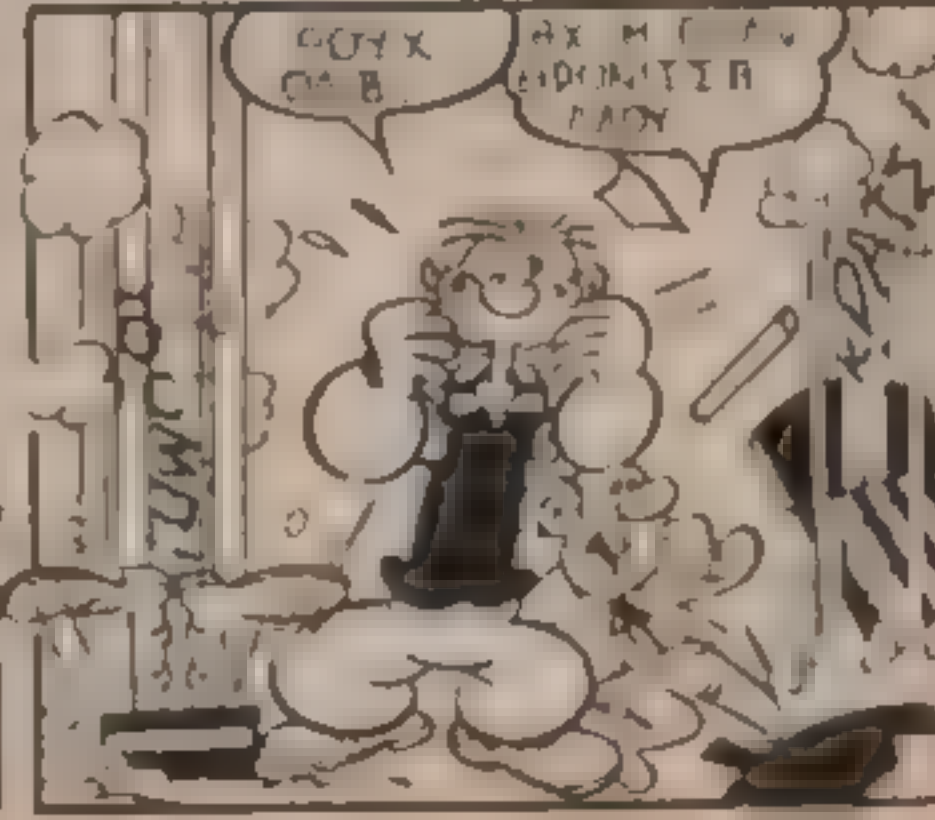
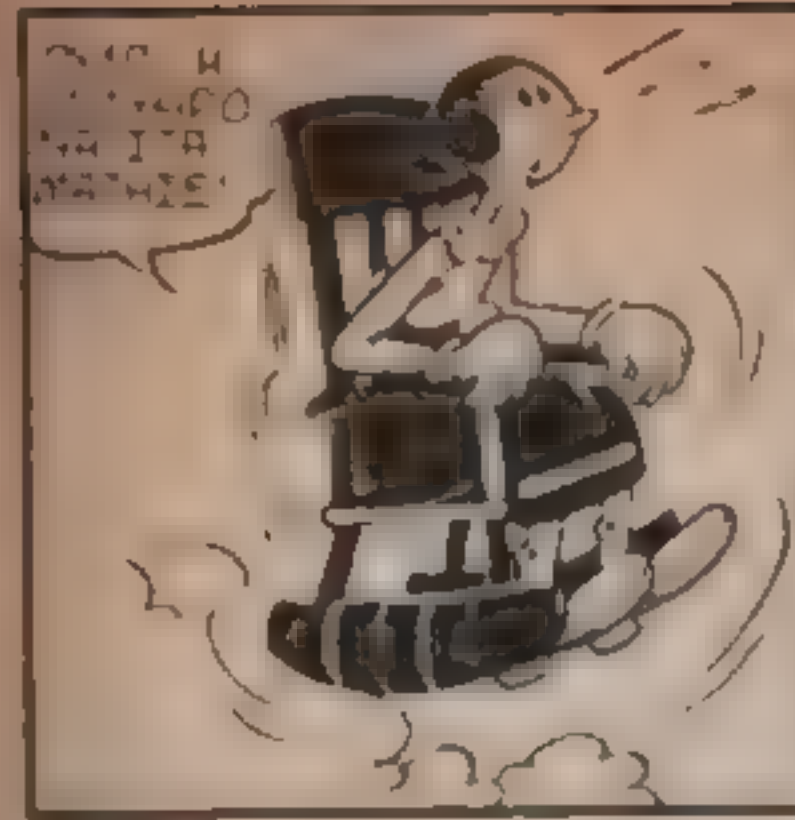
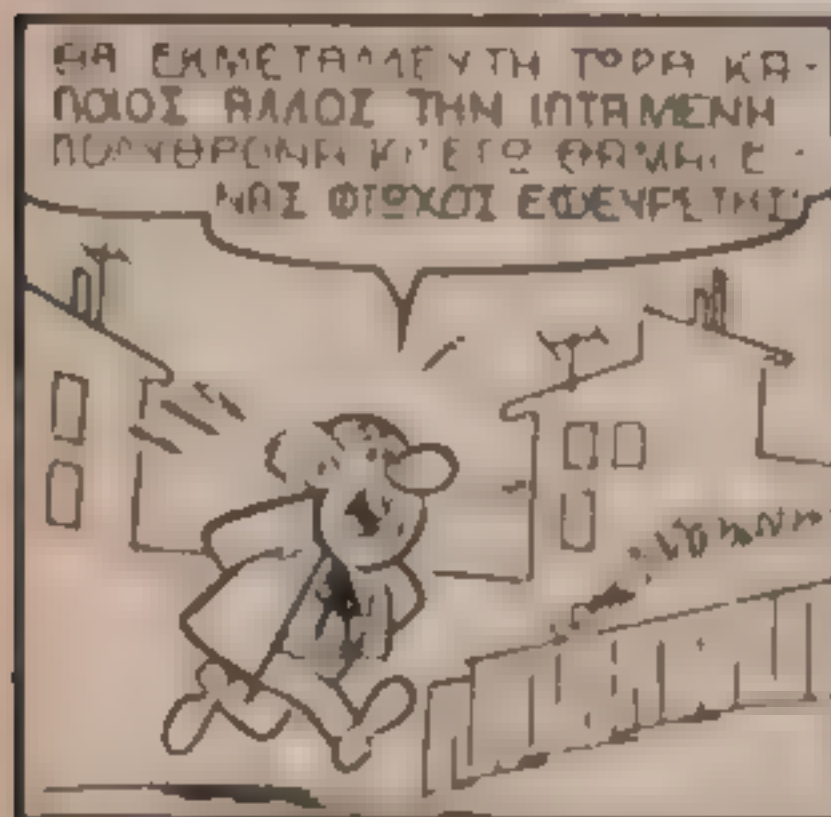

ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

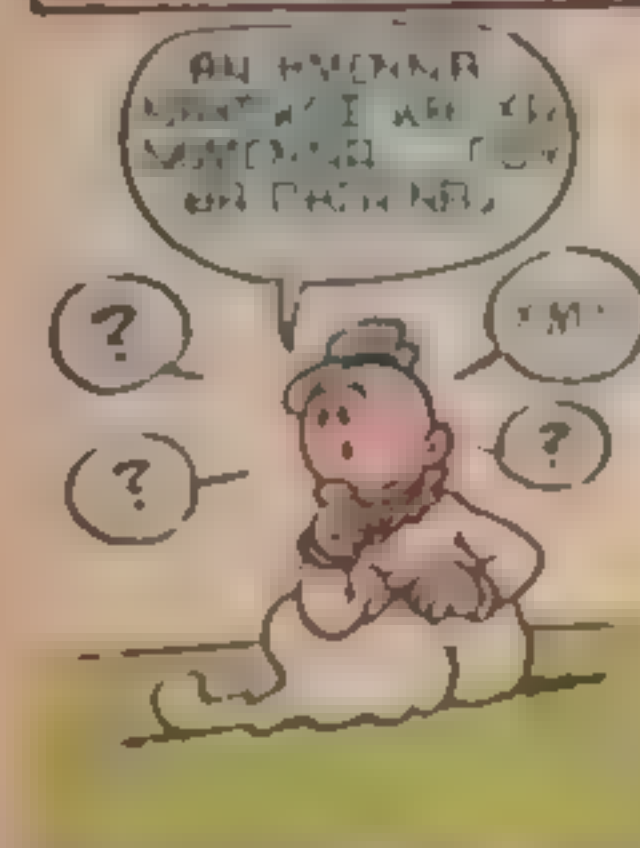
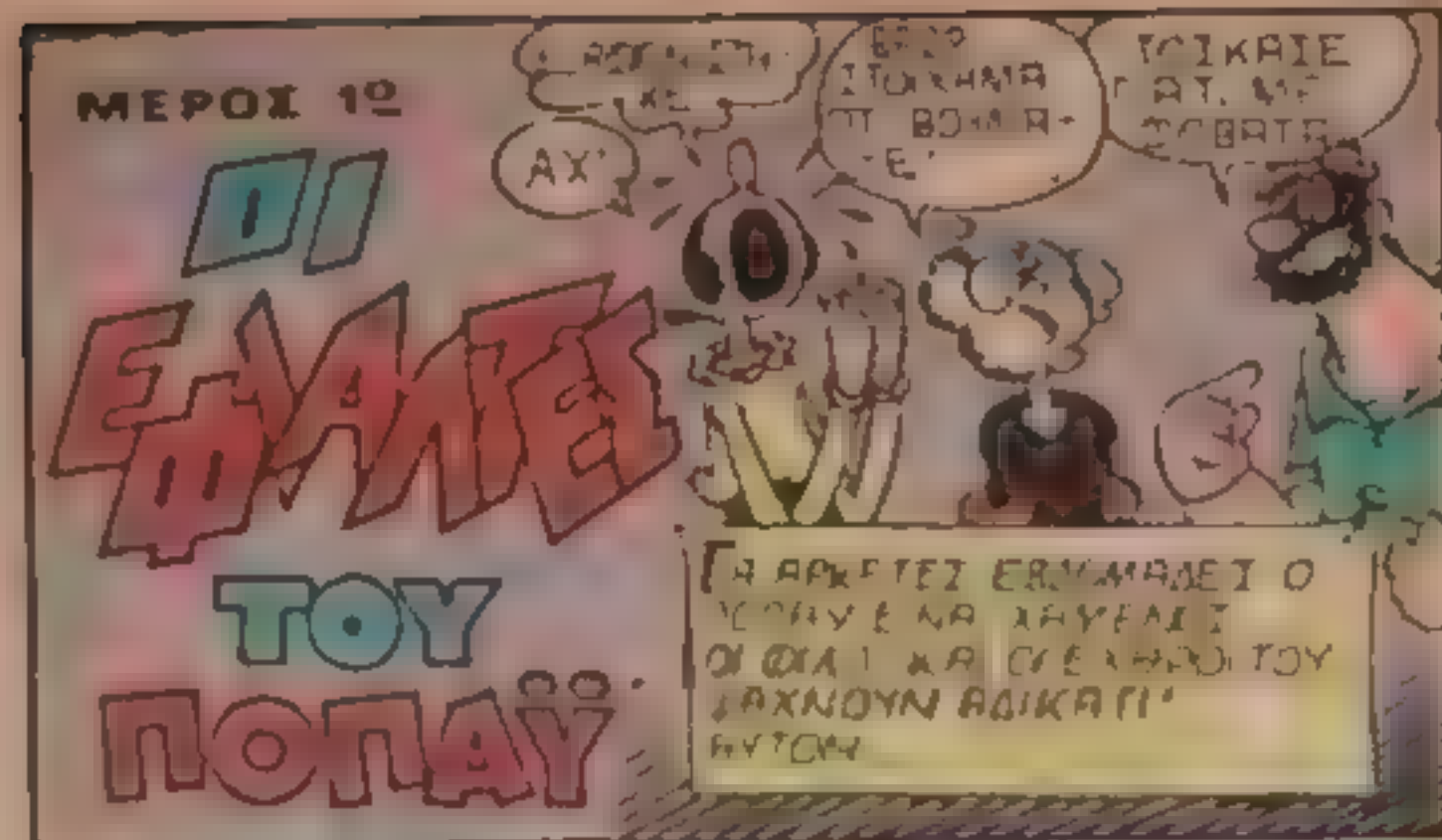

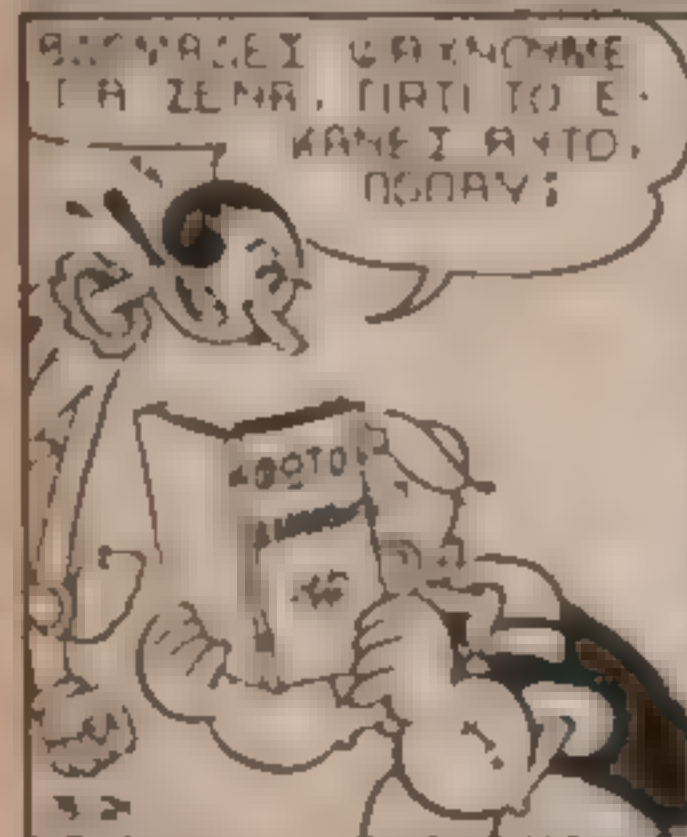
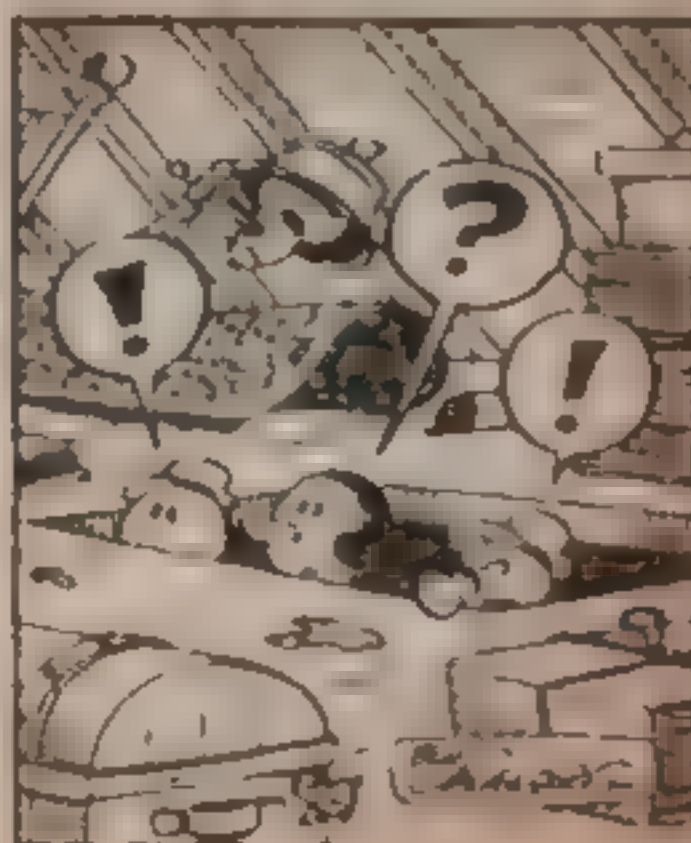
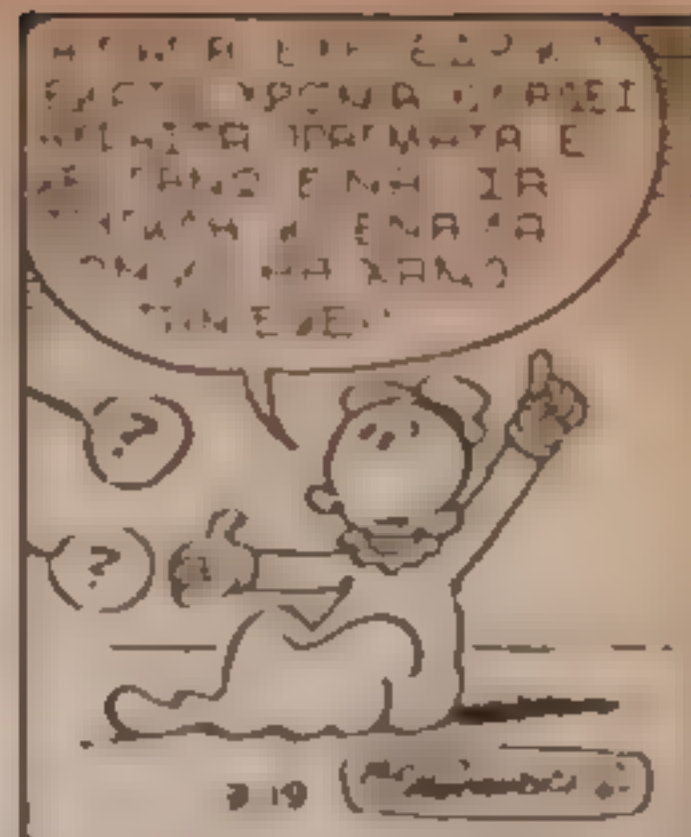
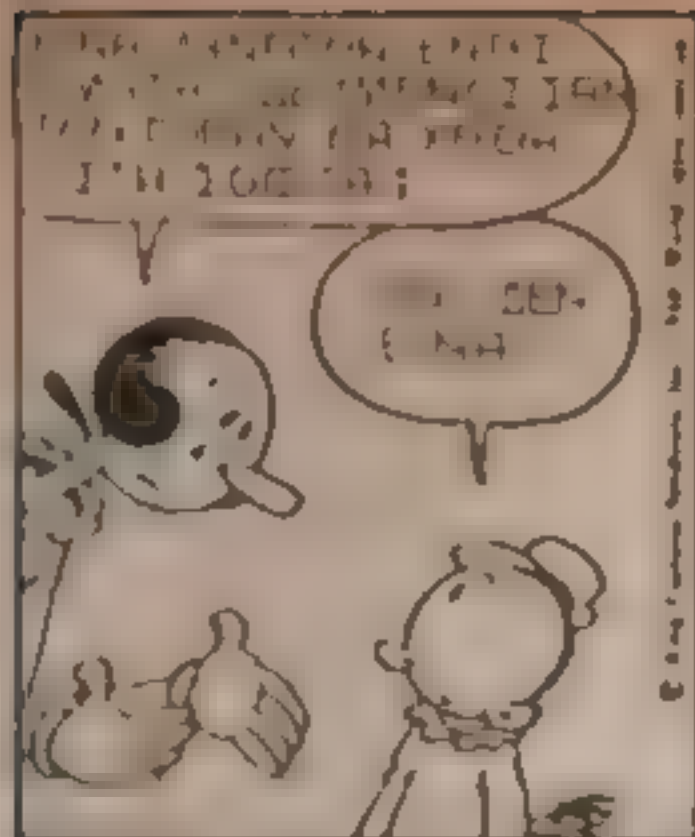

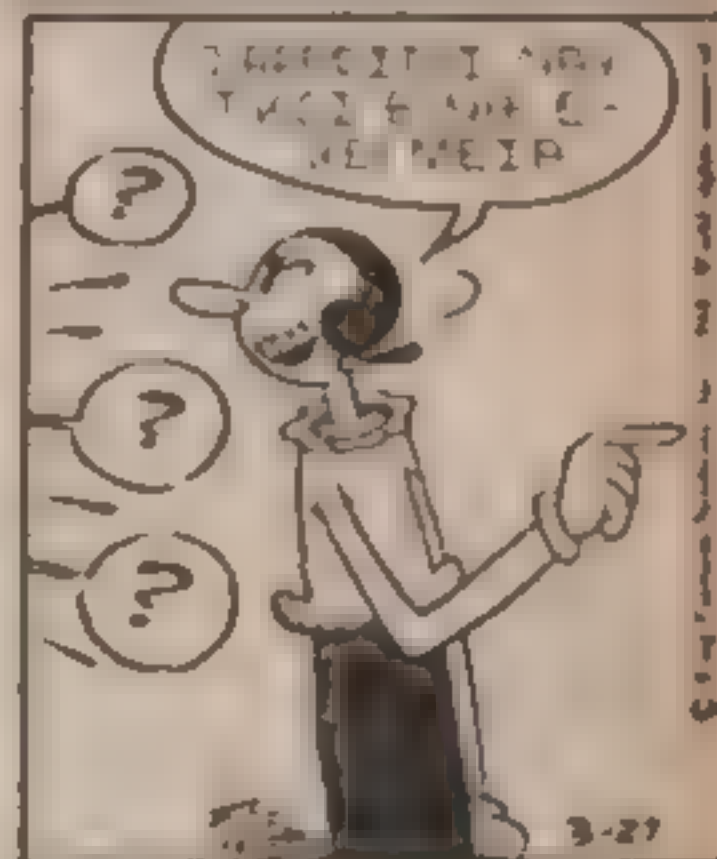

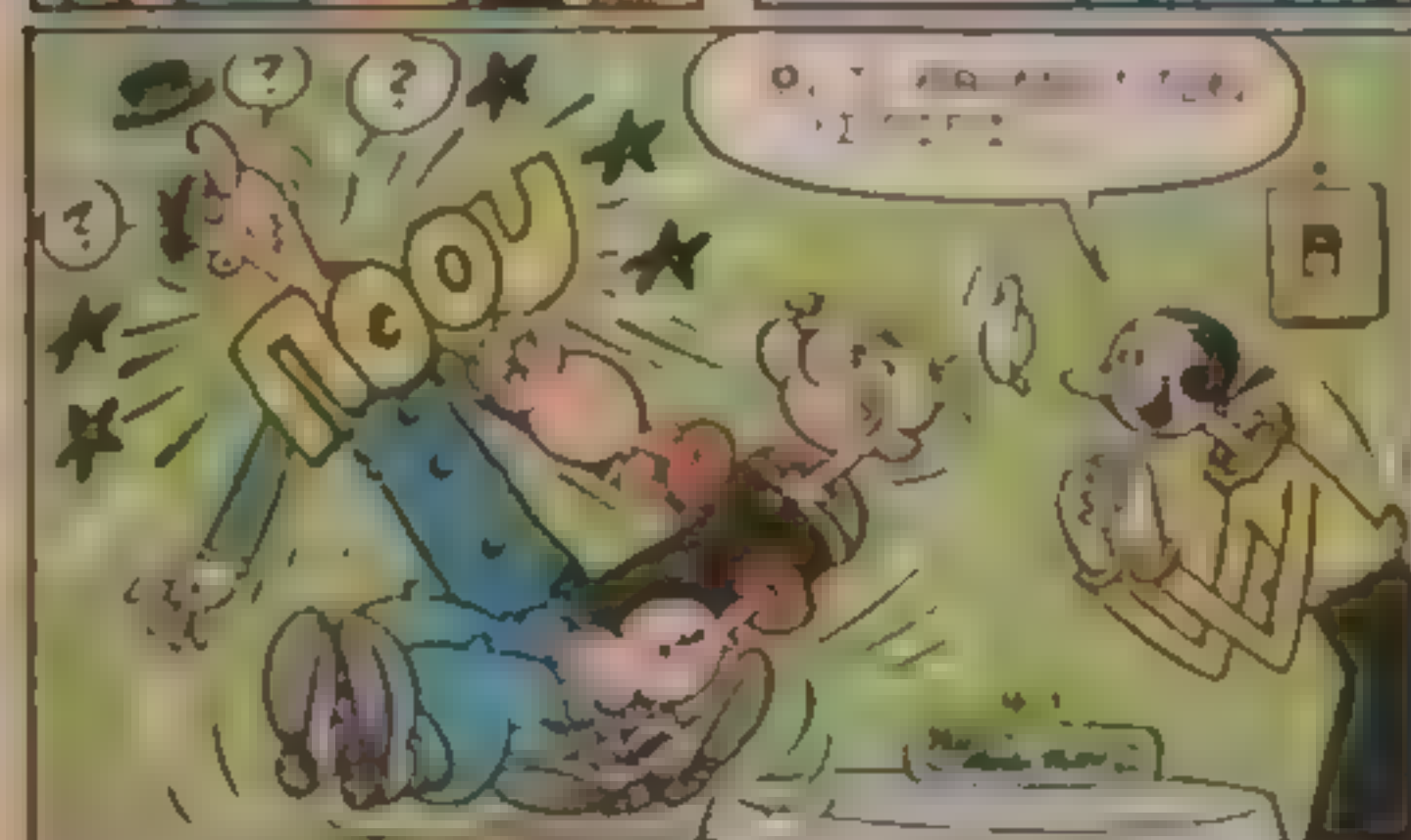
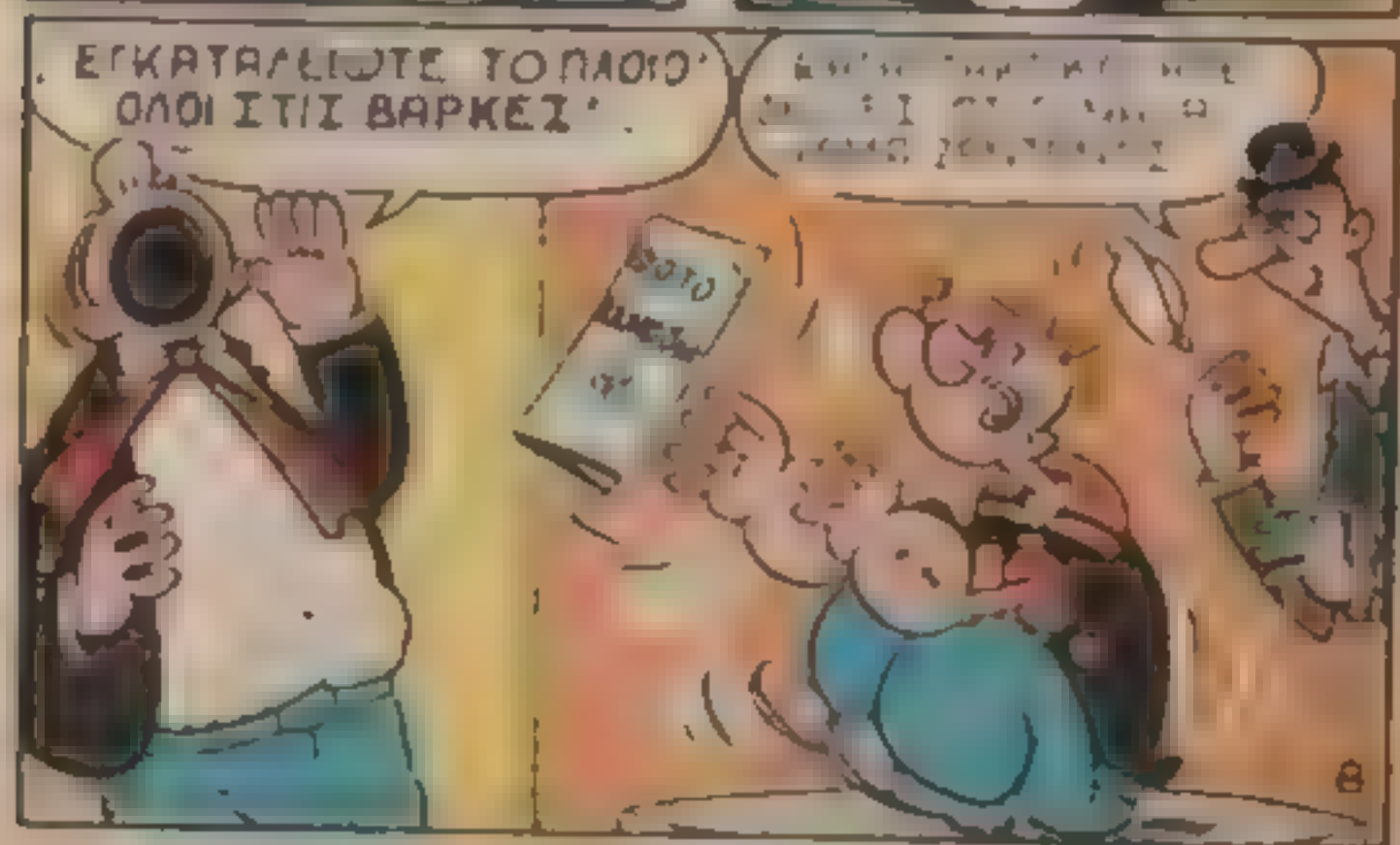

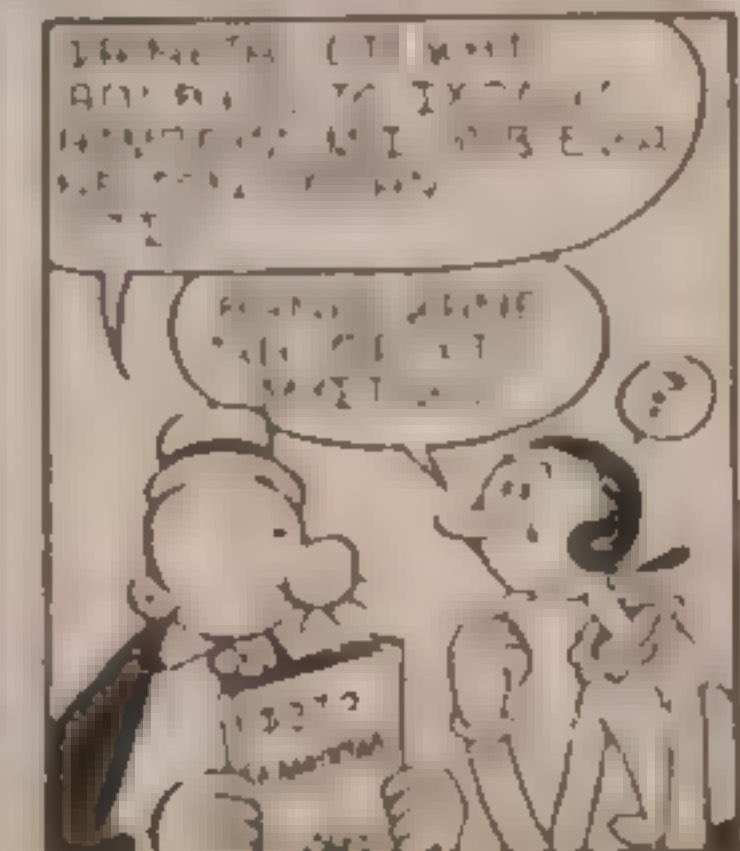
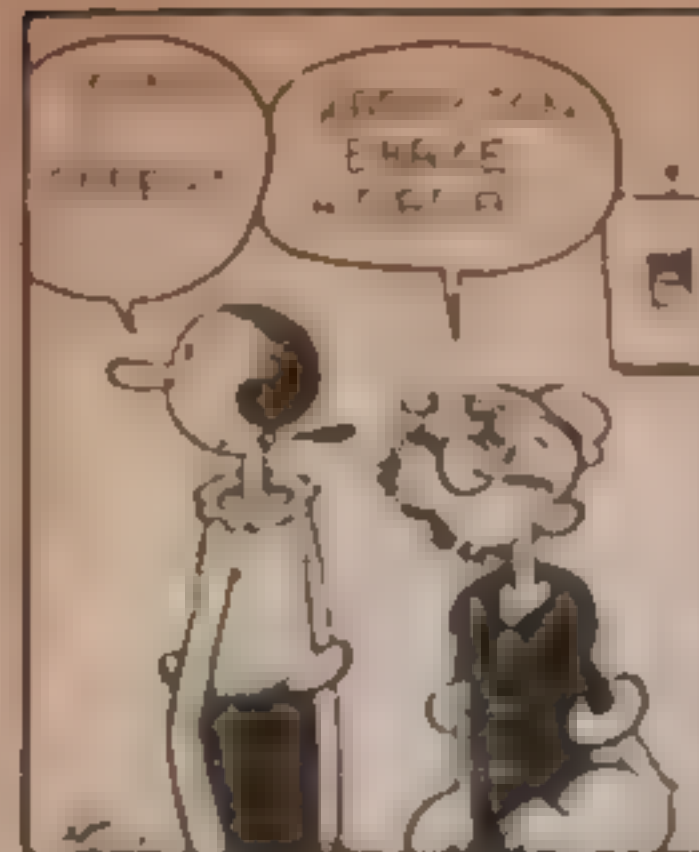

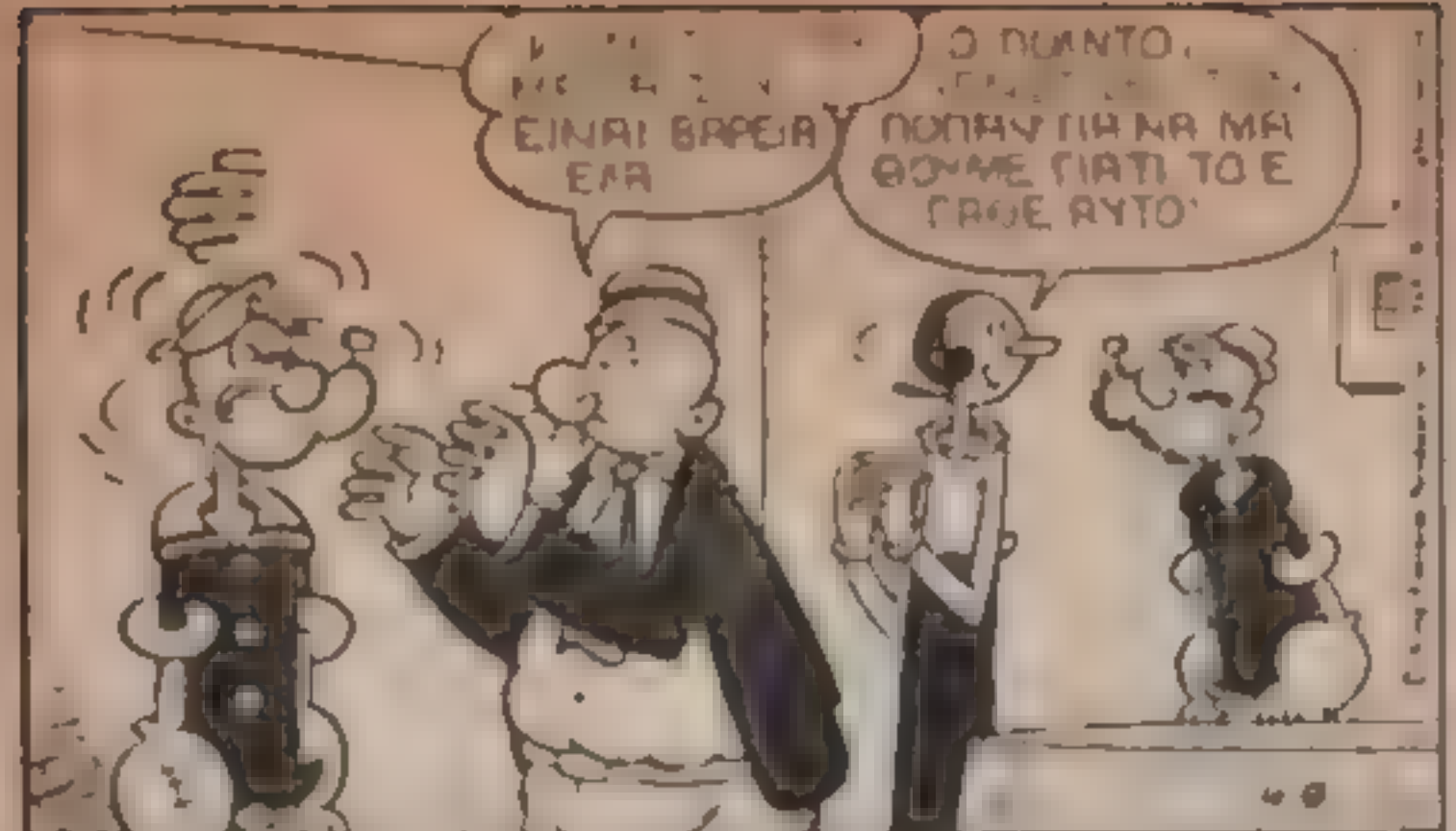

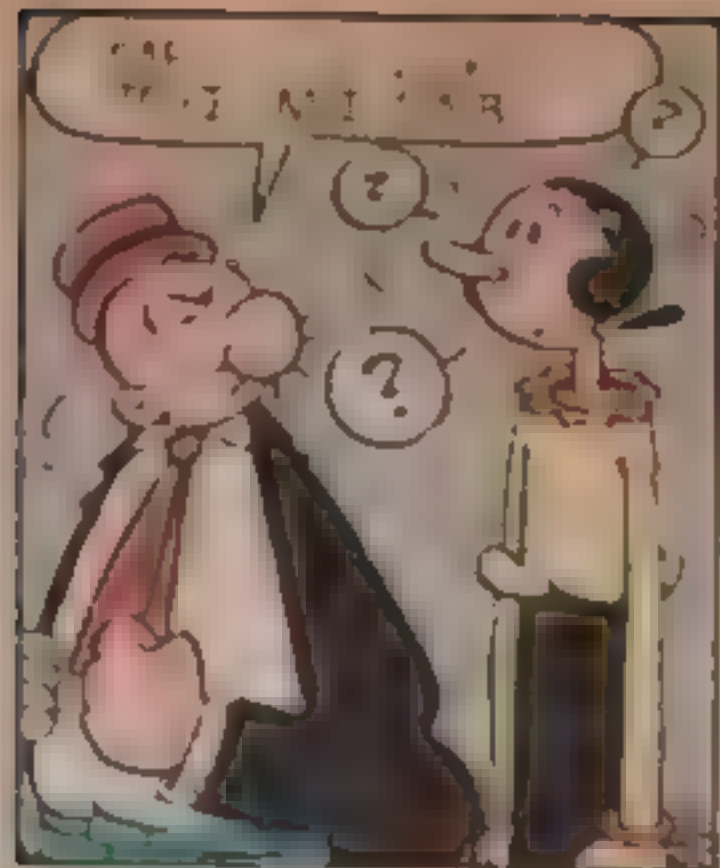

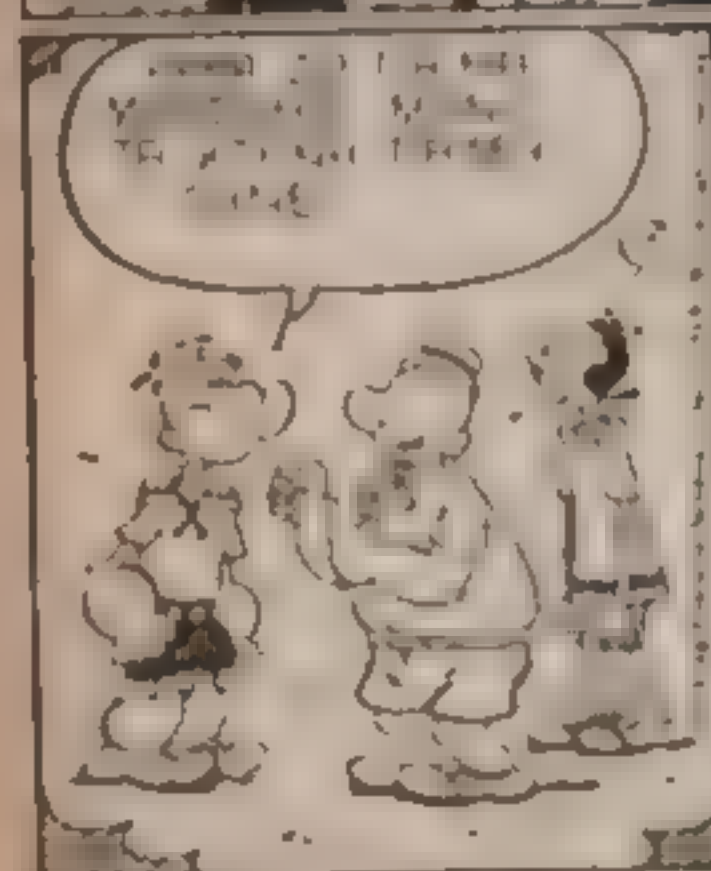
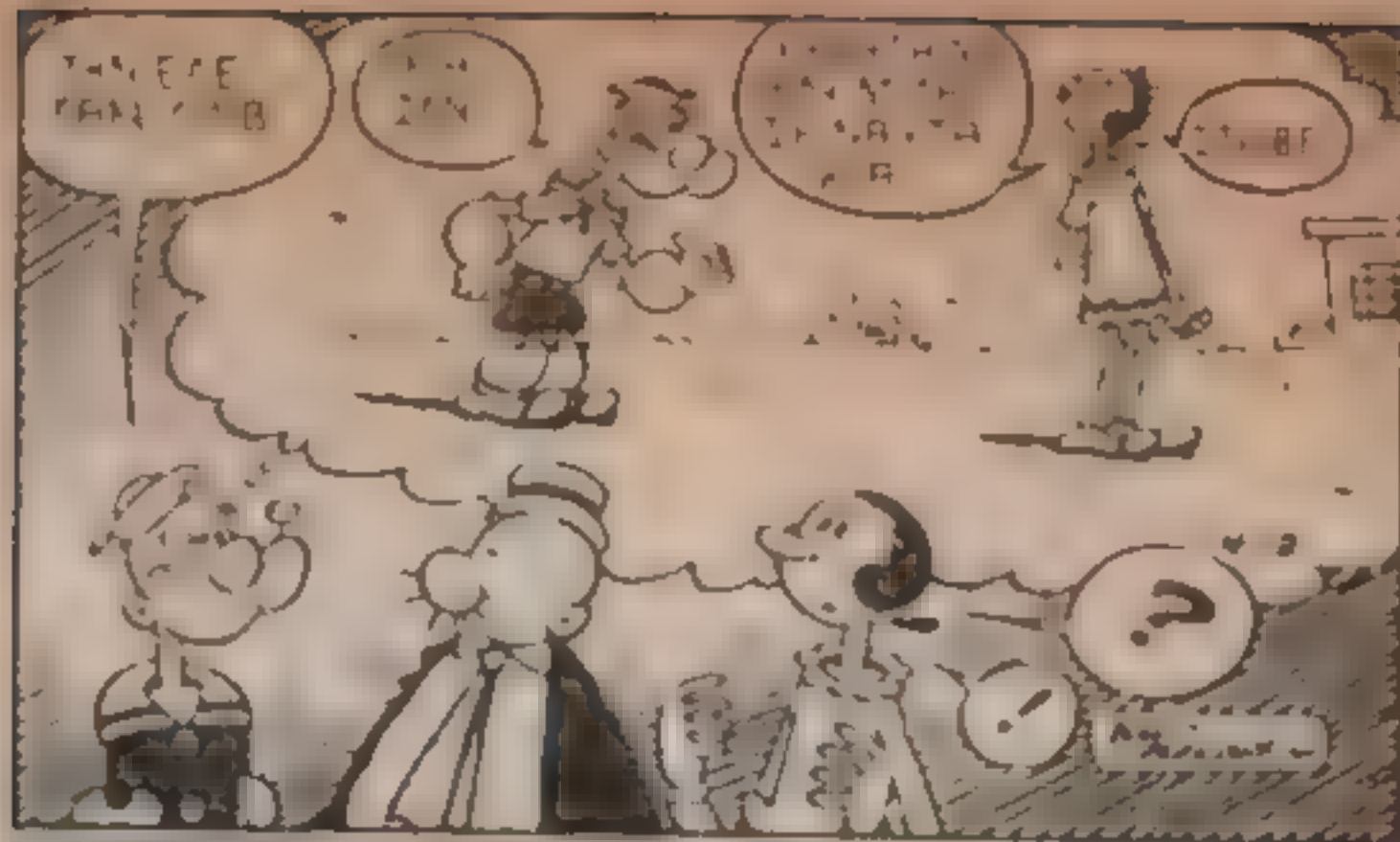

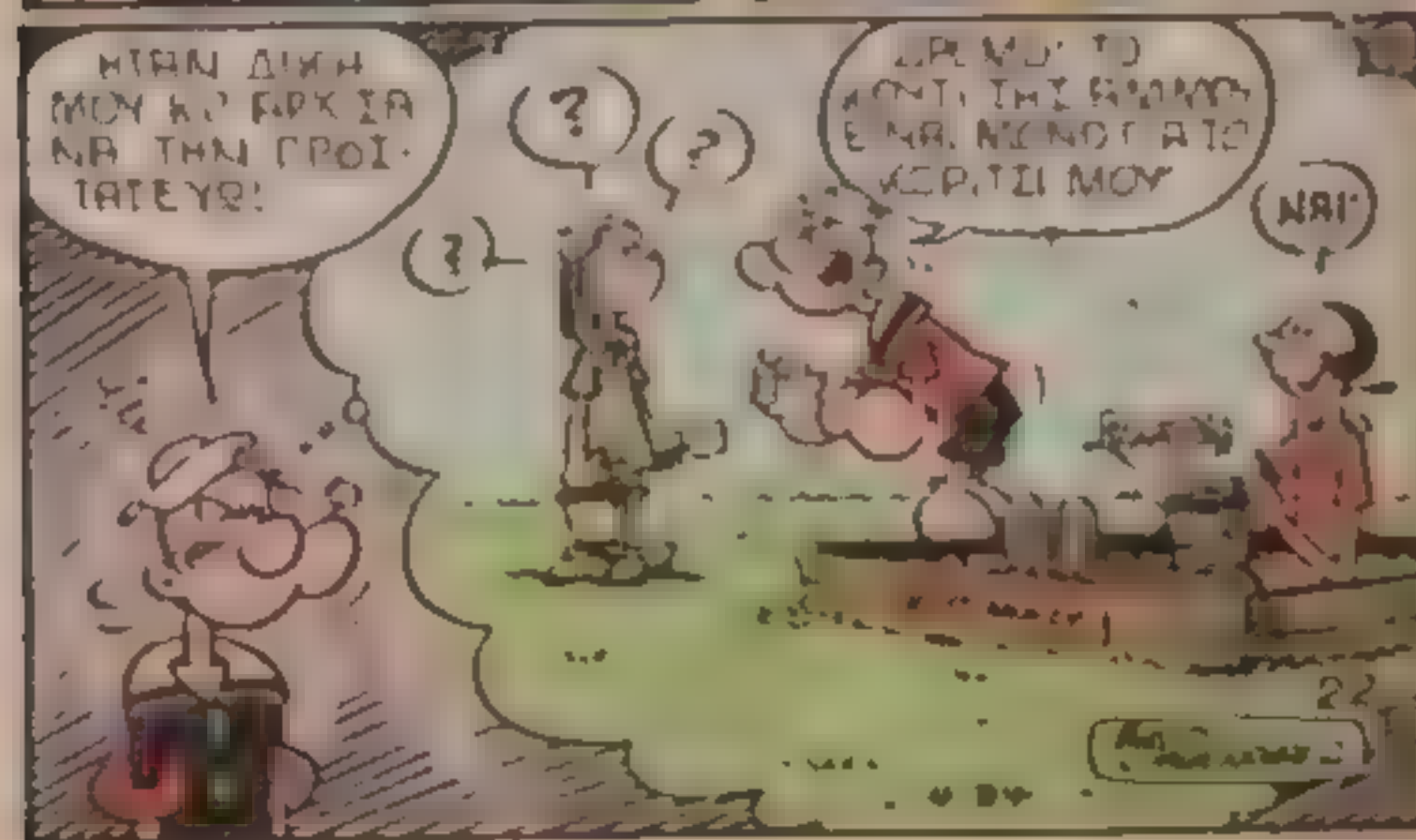

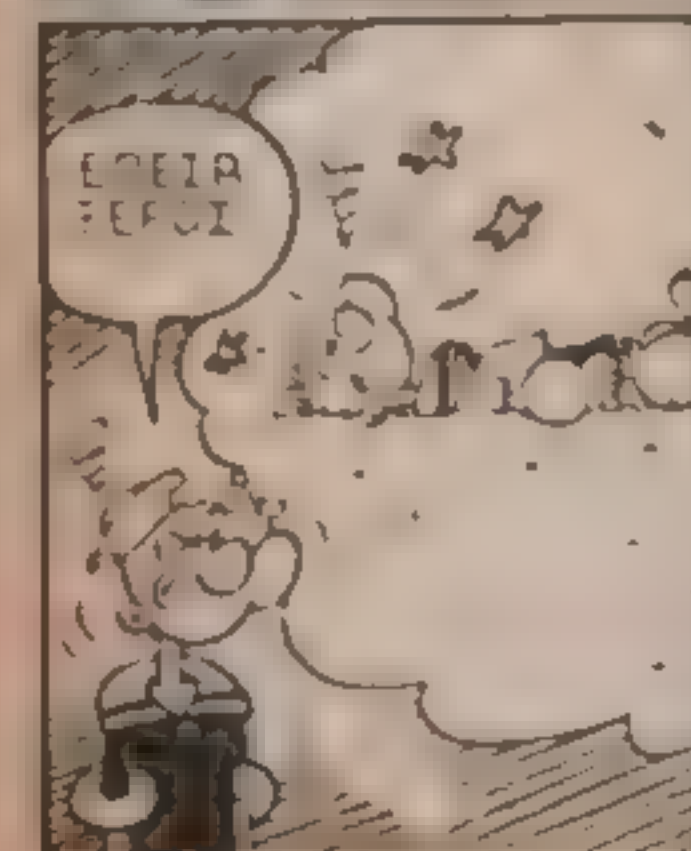
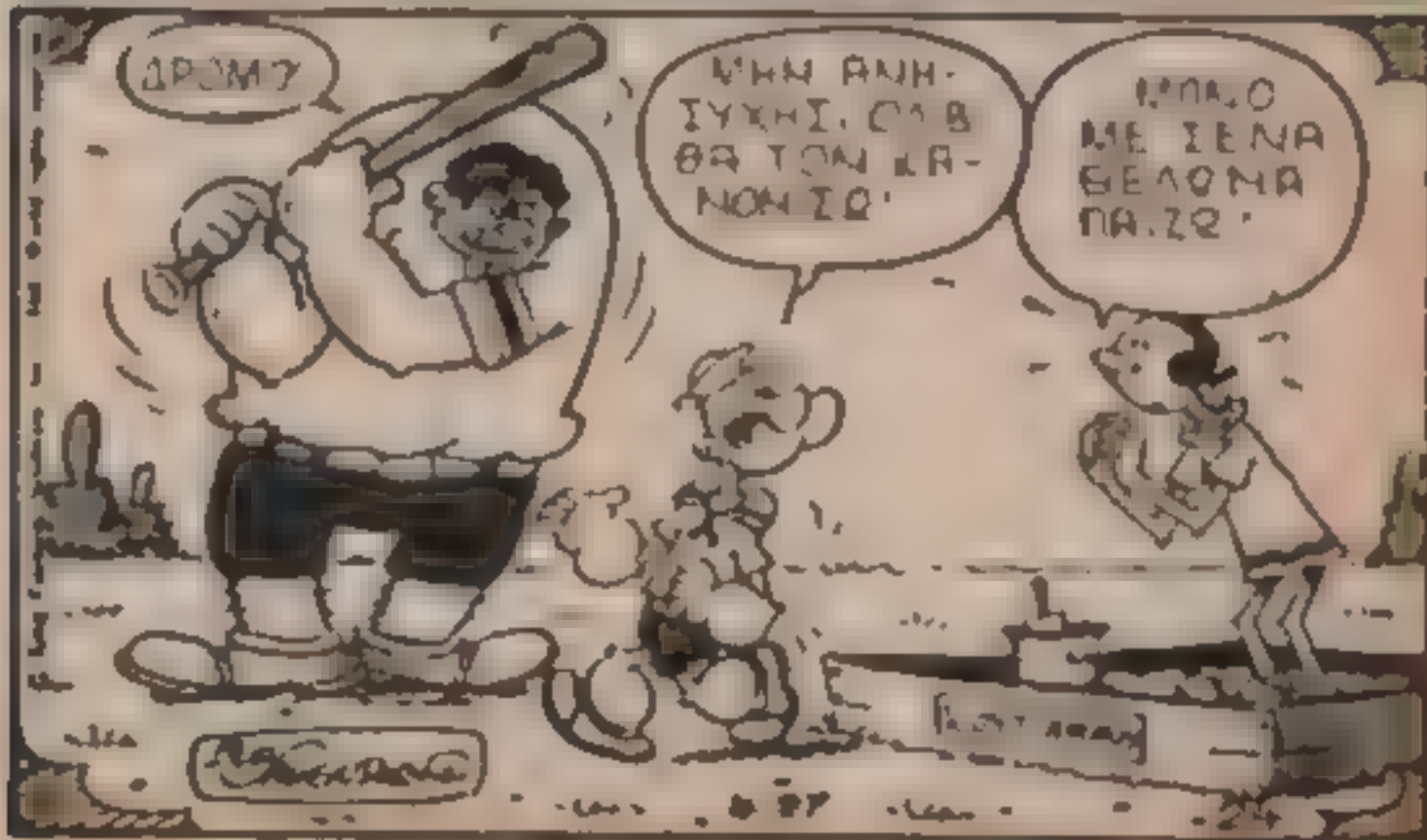

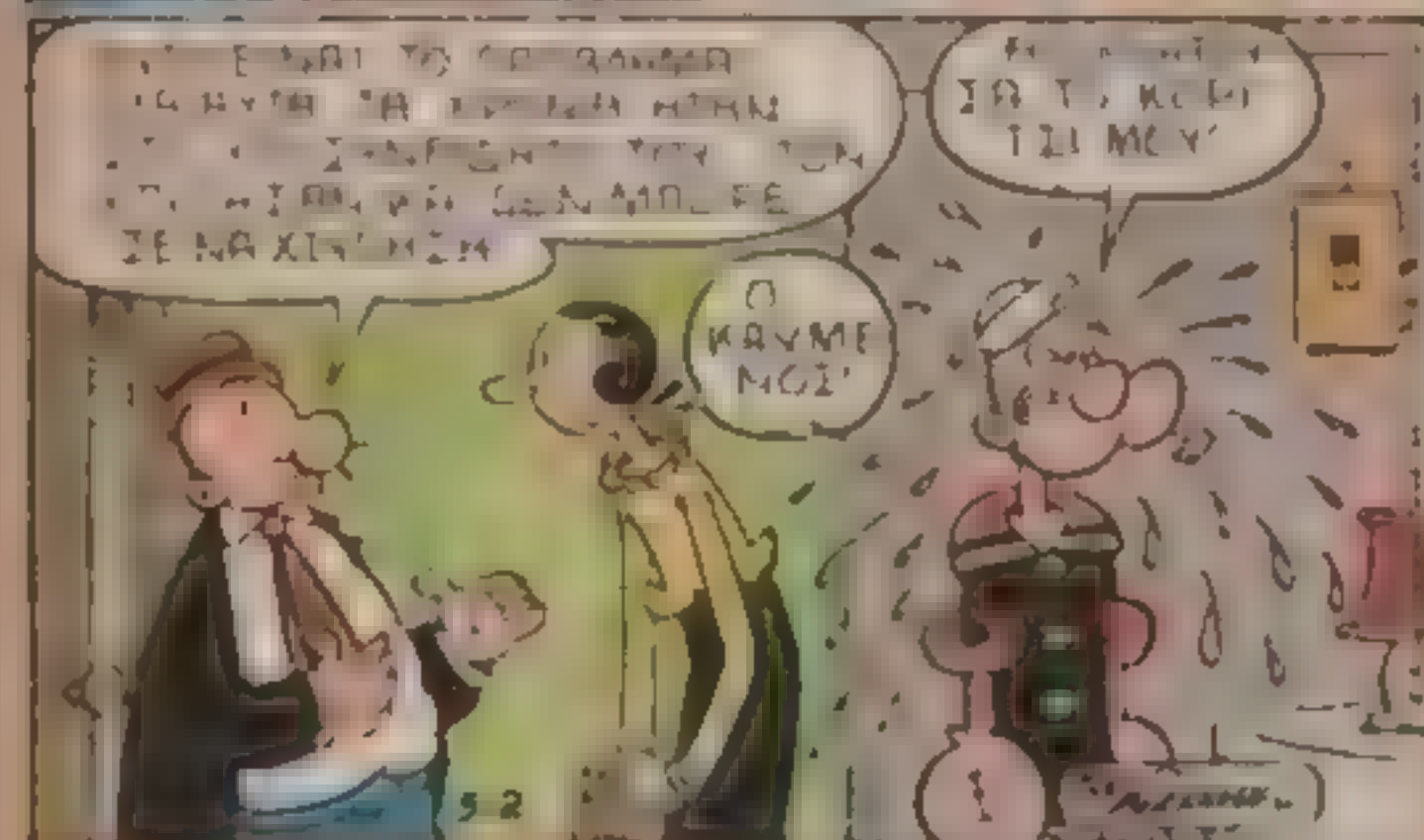
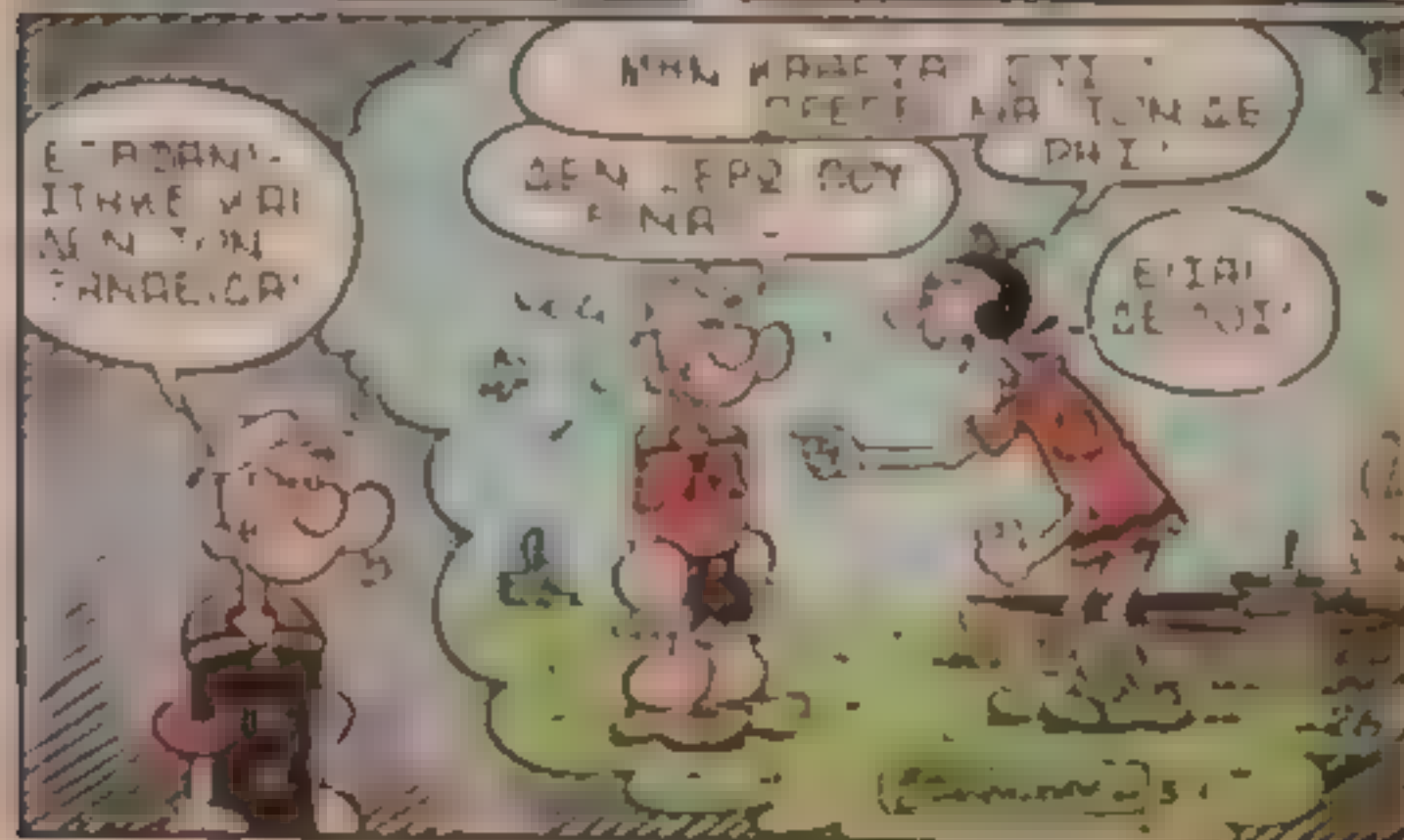

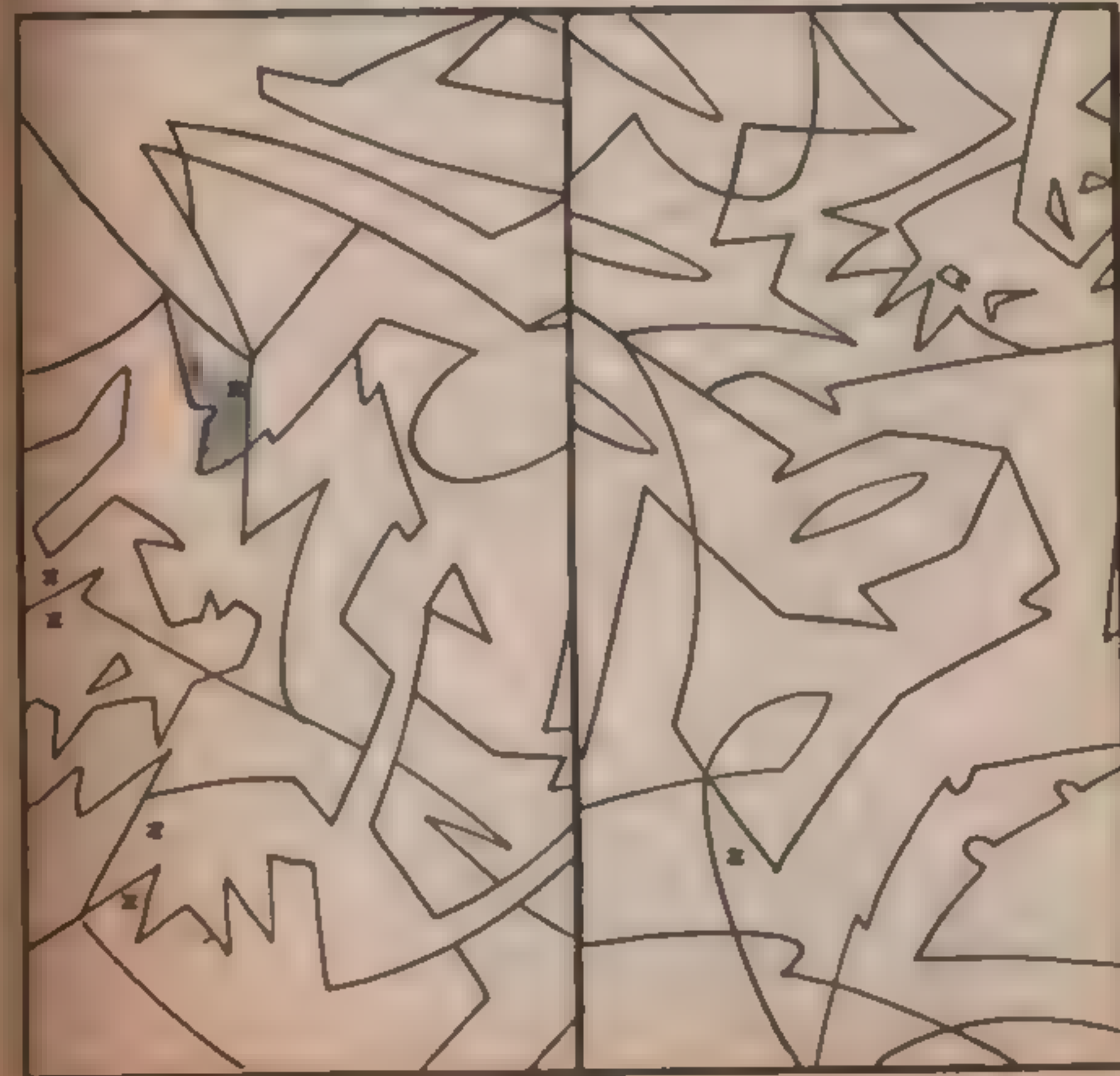
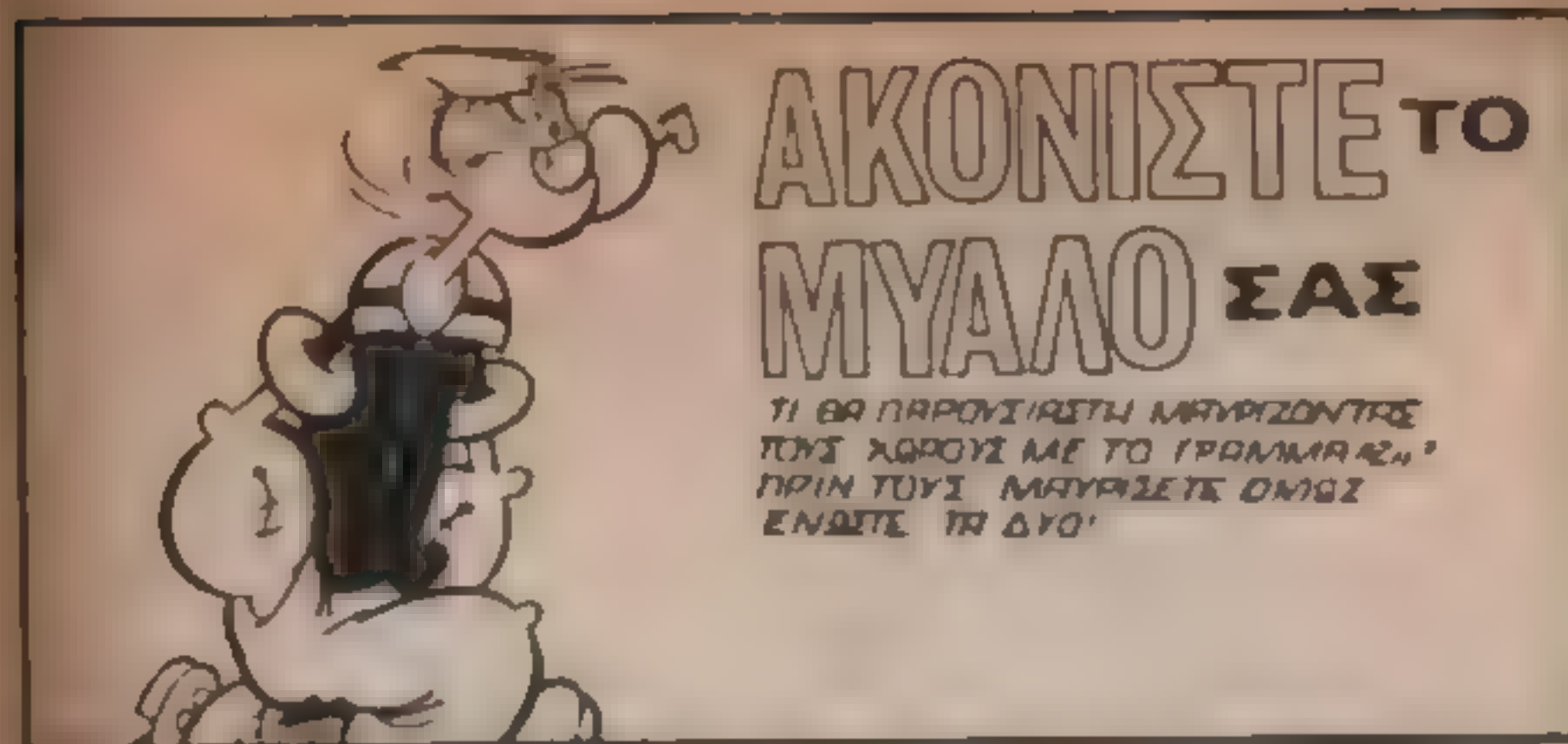
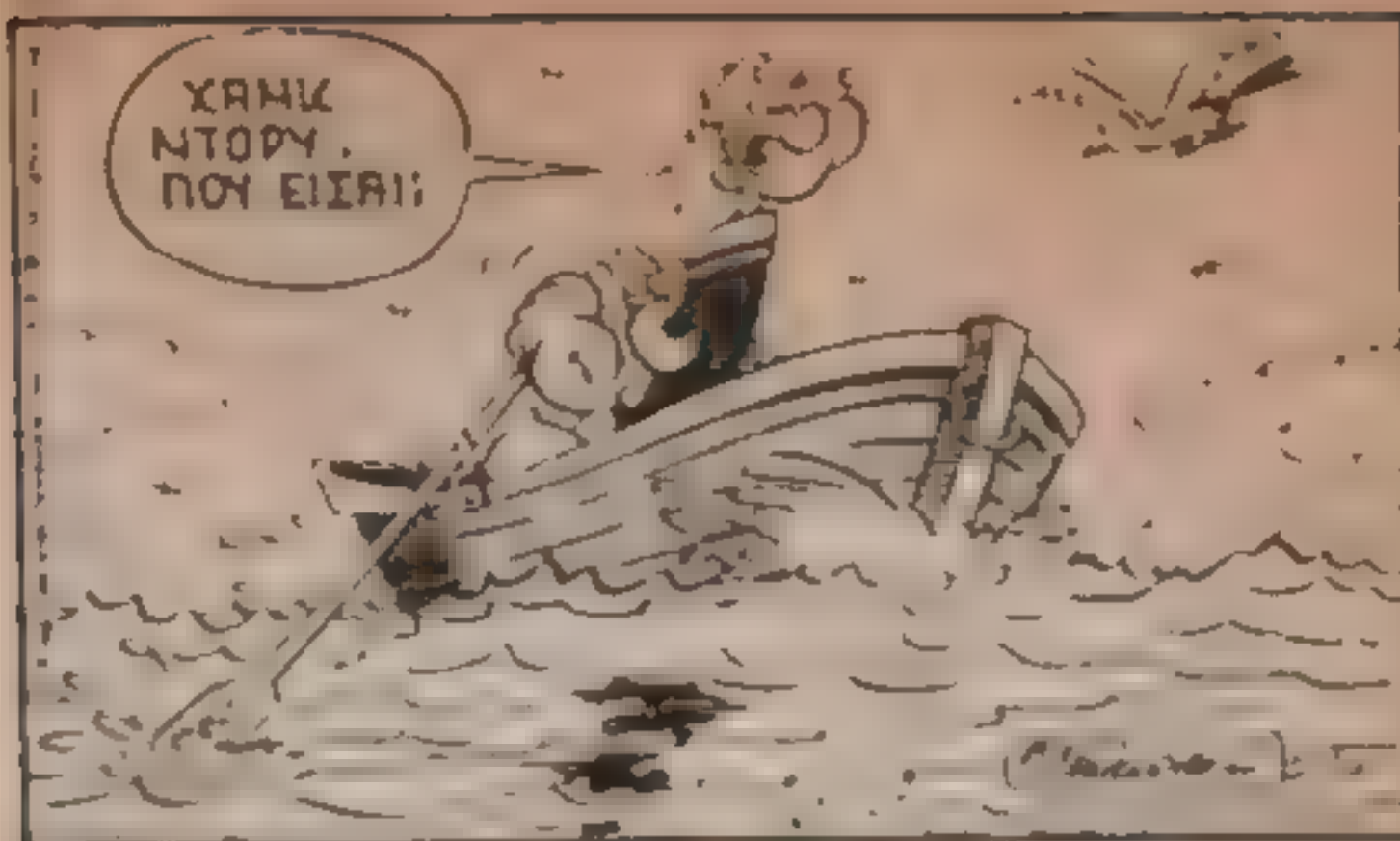

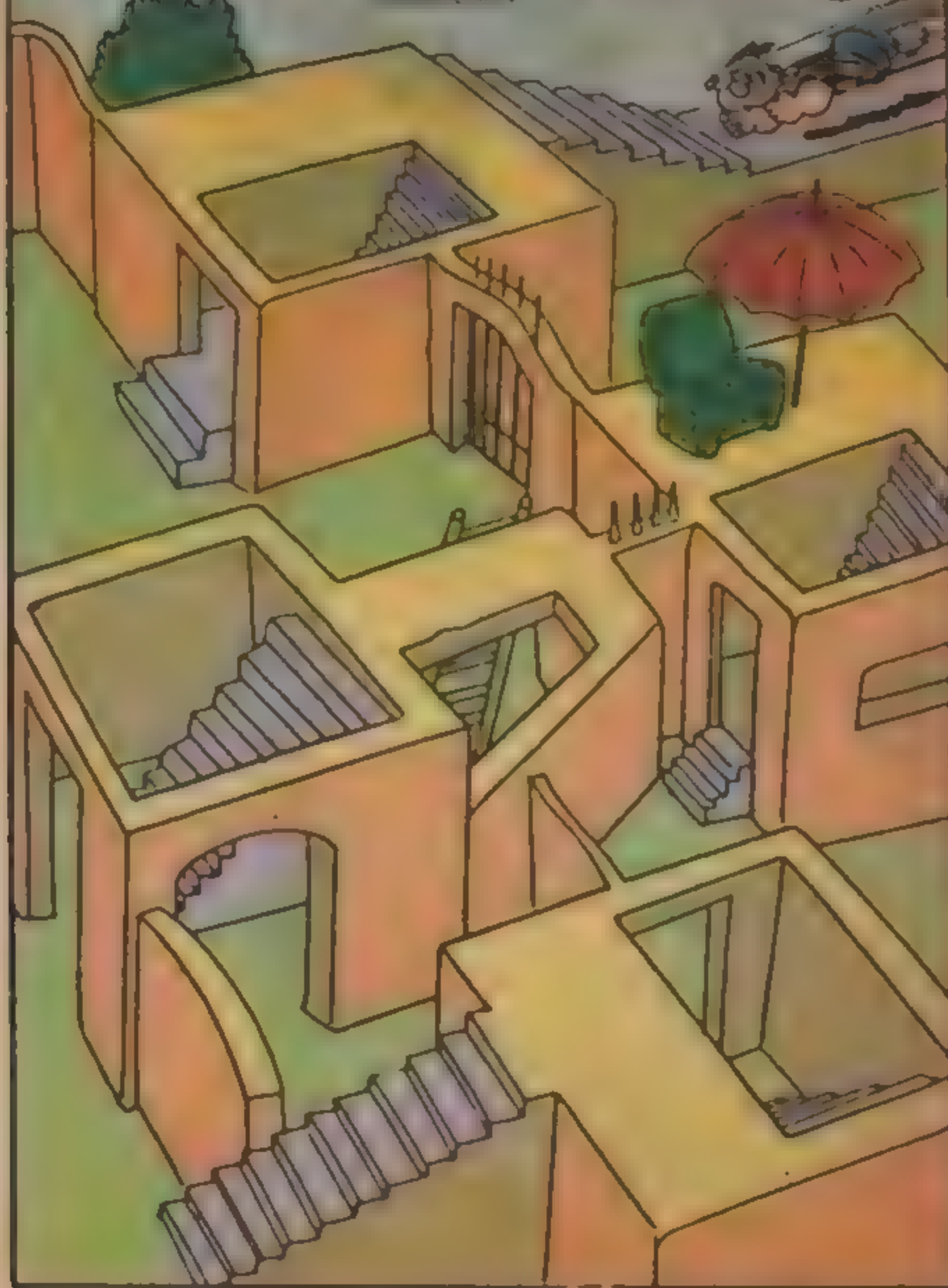

ΤΕΣΤ

(1) Η ΜΟΤΙΒΕΙΤΕΙΝ ΗΜΕΙΣ ΕΙΝΑΙ
ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΥΡΕΤΕΡΗΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΕΤΕΡΗΣ

ΤΟ ΛΑΒΩΜΕΝΟ ΓΕΡΑΚΙ

ΜΙΑ ΘΟΡΑ εί' ήσαν και
ρό, ήσαν ένα παιδάκι
πού πήγανε στο δη
μοτικό σχολείο

Μια μέρα, όπως γυρισε ο-
νο το σχολείο του, όρμηκε πει-
ραμένο «στο γήρ, λαβωμένο ει-
στομαλμένο, ένα μικρό γε-
ράκι.

Αμέσως το πήρε από κάτω,
το πήγε στο σπίτι του, το πε-
ρατοποίησε και το γιάτρεψε.

Τούτε τέτε το μικρό γεράκι
μ' ανδρώπη λαλή.

— Παιδί μου για το καλό
που μου έπαιξε, έγω θα σου
«ταω καλύτερο. Τώρα που μπο-
ρω και πετω μια φιλγω και
πολω στη φύλη μου και στους
γονιμας μου. Μα κάθε μέρα,
σαν γυμναστική απ' το σχολείο
σου, θα χυμίζι κοντά σου θα
σου λω τα κα μου και θα
μαύ λές εί' του το δαά σου.

Έτσι το παδάκουλο και το
γερακόπουλο, έγαν δυο άχα-
ριστοι φίλοι.

Μια μέρα, όπως το γερακό-
πουλο πταίει πρωί, πρωί στο
σχολείο του παιδιού μπηκε με
σε από τ' άνοητο παδάκου-
λο και τρομαγμένο κι αλαφισμέ-
νο, φωνάζει και είνε με σάβρα
«νη μάλο.

— Έρχονται πειρατές, κουρ-
σάρη! Πητώντας απ' το κορ-

φιδάκι μου, τους είδα να φτο-
νουν με το κορφο τους! Τρέξ-
τε! Φυλάχτε τους πατεράδες
σας, κι ολέες τους χωριατικούς
να φυλάχτουνε!

Τρέχουμε τα παιδιά, φτάνου-
με απ' το σχολείο τους, και πό-
νε και λένε τ' άσχημα μαντάτα
στους πατεράδες τους και σ
όλους τους χωριατικούς.

Ξαπνώνεται τότε όλος ό κο-
σμος κι άρπάζει τα όπλα του,
και σαν θυήσανε στη παραλία
οι πειρατές, πέφτουμε άφοδο
άπλω τους. Γίνεται μάχη και
σκοτώνονται όλοι οι φοβεροί
κουρσάρη! Έτσι, απ' το μι-
κρό το γερακόπουλο, γλυτώσι
όλοκληρο το χωριό.

■

Πέρασαν χρόνια και καιροί.
Μαγάλωσε τό παιδί εί' έγαν έ
να θυοφο και γερό παλικάρι.
Και τό γερακόπουλο ένα κα-
λο και ήλεντό γεράκι.

Μια μέρα, πετώντας το γε-
ράκι, έρχεται και «φοικει τό
παλικάρι στο χωριό του να
σπέρη τό σπαρτό του. Τού
λέει:

— Παλικάρι μου, έχωμαι ό
κώ την γειτονική πολιτεια. Έ-
κεί ό άρχοντας τού τόπου, έ
δγαλε κήρυκες που λέγαν: «Ό
ποιος μπορέση μέσα σέ μια με-

ρο, να άργωση και σπειρή ένα χωράφι τού άρχοντα μας, που είναι σαράντα στρέμματα. Θα πάρη την άρχοντοπούλα για γυναίκα του. Εσύ άπ' ό τι βλέπω ξέρεις τούτη τήν τέχνη καλά. Πάμε να άρχωμεν!»

Και πριν προλάβη ν' απαντήσει τó παιδί, τó γεράκι θάγει μια δυνατή και μεγάλη κωξία και τρέχουμε, τότε, όλα τα γεράκια της πελοχής. Άλλα ζαλάνε μέ τα νύχια τους άπ' τó γλάρο και τήν φορέωσα του τó παλικάρι, τó σπέρνουμε στα μέσουργα και πονέ και τó σπέρνουμε μπροστά στα πόδια του άρχοντα της γειτονικής πολιτείας.

Τι να κάνει τότε και τó παλικάρι, λέγει στον άρχοντα:

«Άρχοντά μου, έγω θα άργωσω και θα σπειρώ τα σαράντα στρέμματα τó χωράφι μέσα σέ μια μέρα! Έμεινε μου μόνο πού είναι τó χωράφι αυτό.

Ό άρχοντας σαν συνέλθε άπο πάλτο τó ξαφνικό κι' αήραιο κατέβατο, τούδελε ποιά ήσανε κείνο τó χωράφι.

Τήν άλλη μέρα, άπ' τα χαρόματα, φέρονται μαρκιόδες γεράκια πηλώντας μαζί, ένα δυνατό κι' άτίθαστο άγριο βουδαλί, που τόχωνε όρη περα άπο θαλάσσης κι' άπό στεριές. Τό ζευγώνει σ' ένα πολύ μεγάλο αλέτρι, και τó γεράκι μας, λέει σιό φίλο του τó παλικάρι.

— Παλικάρι μου, μέ τούτο τó άγριο βουδαλί και τó αλέτρι, πού τ' άρπάξαμε και φέρονται πετώντας, θα μπόρέση να άργωσής και να σπειρής τó χωράφι τού άρχοντα, μέσα σέ τούτη τήν ήμέρα!

Και πραγματικά, τó παλικάρι, άσπου να δωσθί ό ήλιος, εστιάμε να άργωσής και να σπει-

ρή τα σαράντα στρέμματα τó χωράφι τού άρχοντα.

Παρανοιάζεται τότε σιό παλικάρι και του λέει τού άρχοντα:

— Άρχοντά μου, έσπειρα κι' άργωσα τα σαράντα στρέμματα τó χωράφι σου, μέσα σέ μια μέρα!

Του άπανθιεται, όμως, όλο θυμό και πείσμα ό άρχοντας.

Μέσω άν' ό ήλιος ήγει, μια μέρα άπο τή Δυσί, θα σπείρω τή μνηστούγγιστο μου γλάρο σου, και έσ' όν κείνο και δούλοχό μου! Τι κι' άν' άργώσες τó χωράφι που έλεγα, έίσαι ένας φτωχός πελοχής, κι' έγω τήν κωχή μου θα τήν πηλώνω, μόνε μέ πλούσιο και άρχοντογεννημένο!

Τό παλικάρι δεν περιμένει τούτη τήν άπάντησι. Και πηγε να πη μ' άξιας ορμουνε τα γεράκια του τó σπέρνουνε σταν άγρια και πετώντας όλη νύχτις, του πηγαίνουμε σι' αλλήλο τó παλικάρι τού άρχοντα μας τού ήλιου.

— ήλιε μας, καλέ μας ήλιε! Λέει τó γεράκι. Τούτο και τούτο μας συμβάνει!

Κι' ό ήλιος πούμαι δικαίος και καλός σέφτηκε μια σιγή και έίπε:

— Καλά Αυρίο θα δώσ' άπ' τή Δυσί και θα δώσ' στήν Ανατολή! Έτσι θ' αναγκαστή κι' ό άρχοντας που μου λέτε να δώσ'η, συμφωνά μέ τήν υποσχέσι του τήν άρχοντοπούλα για γυναίκα του σιό παλικάρι.

✱

Και πραγματικά, τήν άλλη μέρα ό ήλιος ήγει άπο τήν Δυσί!

Μόλις τó είδε τούτο ό άρχοντας έξελκου του τόπου, τρώμαξε τόσο πολύ, που όχι μόνο πονέθηκε άμμοσως τó παλικάρι μέ τήν κόρη του, μα παραιτήθηκε κι' άπ' τó θρόνο του!

Έτσι, άρχοντας σ' έκείνο τόπο έγινε τó παλικάρι, μα δεν έχασε τότε και τó φίλο του τó γεράκι.

Τού εστίαζε μια δόξαριση

ουτός πάνω άπ' τόν θρόνο! Και τó γεράκι πούνα σπείδου και τó παλικάρι, πού, μέ κείνο δούλο.

Όσο γιά τ' άλλα τó χωράφι, έσ' όν πετύχαμε πετούσανε αυτές όλη μέρα, όλο νύχτις πάνω άπο θαλάσσιες κι' άπο στεριές, κι' έρχοντα, άπτετα κι' έλεγαν ό τι έδιδαν κι' όλα τó νέα, σιό νέο άρχοντα. Έτσι, όλοι μαζί, κούβερνουν δικαία και καλά έμεινε τόν τόπο, κι' έζησαν αυτί καλή και μέτε καλύτερα ✱

Ό «Τρίτος Κόσμος» πεινάει...

Τό πρόβλημα της φτώχειας σιό υπανάπτυκτα εθνή του λεγόμενου «Τρίτου Κόσμου» είναι τραυματικό. Τό μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού σις χώρες αυτές ή πεινάει ή υποσιτίζεται.

Και οι έλπίδες άναπτυξέως των χωρών αυτών είναι έλαχίστες. Η μόνη φτώχεια και ή χρόνια υπανάπτυξις όφειλονται σιόν υπερπληθυσμό.

Ο ρυθμός αύξησης του πληθυσμού είναι ταχύτερος άπό τόν ρυθμό άναπτυξέως της οικονομίας.

ΓΙΑΤΙ κάνουμε δώρα: Γιατί δε γράψατε δώρα; Πολλοί, είναι ίσως έτοιμοι να απαντήσουν, ότι η συνήθεια των δώρων είναι δημιουργήμα... μιας εμπορικής συσκευασίας, με αποκλειστικό σκοπό την εκμετάλλευση του καταναλωτικού κοινού. Στην πραγματικότητα, όμως, τα δώρα πηγάζουν από μία ψυχολογική και κοινωνική ανάγκη, που την εκμεταλλεύεται ένδοξομάνως και την επιτείνει η εμπορική συνωμοσία, με το πανίσχυρο μέσον της διαφήμισης. Γενικά, τα δώρα, είναι ένας τρόπος διατήρησης και σωθείας των οικονομικών και κοινωνικών δεσμών και, συνεπώς, είναι αναγκαία. Αυτή είναι η άποψη των ψυχολόγων, των κοινωνιολόγων και των ανθρωπολόγων, που έχουν μελετήσει το θέμα.

Φυσικά, αυτή η λαμπρή γενική κείμε τα πράγματα. Αν προσπαθήσουμε να ειδικεύουμε τη σημασία των δώρων, θ' ανακαλύψουμε ένα συγκεκριμένο κίνητρο, που μεταμορφώνεται σε κάθε είδους αντιδράσεις. Το δώρο που προσφέρουμε σ' ένα παιδί, πηγάζει από την πρόθεσή μας να δούμε τη γορά να λάμπη στα μάτια του. Εξ άλλου, σ' ένα φτωχό γείτονα, λογεται να τον βοηθήσει, γιωίς η χειρονομία μας να ξεγυρνά τον γορσκήρα έλεμμοσύνης.

Αυτή την ημέρα της μεγάλης γιορτής, νοιώθουμε όλοι την ανάγκη να δίνουμε και να παίρνουμε γορά.

★
Αληθινή σπαζοκεφαλιά για τους δωρητές και τους δωρολήπτες, που παίρνει ξεχωριστές διαστάσεις τις μέρες των εορτών, είναι η ανάγκη του δώρου. Πρίν προσφέρουμε ένα δώρο, πρέπει να κάνουμε πολλούς και πολυπλοκούς υπολογισμούς και έρευνες, αρχίζοντας από... το πρόσωπό μας. Τους ίδιους υπολογισμούς υποχρεώνεται να κάνει — αλλά του καμιά φορά — κι εκείνος που θα λάβει το δώρο μας, μ' εξαίρεση το παιδί. Και, πρώτα-πρώτα, πρέπει να σκεφθώ, ότι το δώρο που πήρε, του δημιουργεί την υποχρέωση της ανταπόδοσης. Όταν υπάρχει αυτή η υποχρέωση, πρέπει ν' αναρωτηθώ πόσα κόστισε το δώρο που έλαβα και να υποβληθώ σε μία ανάλογη δαπάνη, που θα ήθελε ένδοξομάνως να την αποφυγή. Του δ-

ΤΑ ΔΩΡΑ

Η ανάγκη του δώρου και η ψυχολογική σημασία του.

μιοιργεί επί πλέον, το δώρο, την υποχρέωση να παρατείνει μία σχέση, που, για κάποιο λόγο, θα ήθελε να διακοπεί.

★
Βέβαια, σκοπός του δώρου δεν είναι η αναγκαστική ανταπόδοση. Αλλά χωρίς το στοιχείο της αναγκαστικότητας, καμιά σχέση δεν είναι δυνατή. Η άρνηση ή η άδυναμία ν' ανταποδώσουμε ένα δώρο, μας στερεί την δυνατότητα να διατηρήσουμε τους φιλικούς και κοινωνικούς δεσμούς μας, ή μας τοποθετεί σε κατώτερη μοίρα απέναντι των άλλων.

Αυτό σημαίνει, ότι πρέπει να θεωρήσουμε κακή και επιζήμια τη συνήθεια της ανταλλαγής δώρων: Έπιζήμια, ίσως, από οικονομική άποψη, για μας, αλλά κακή όχι, όταν πρόκειται να δώσουμε γορά σ' ένα παιδί, να επιστραφίσουμε τους φιλικούς μας δεσμούς μ' έναν τρίτο, ή να εκπληρώσουμε μία υποχρέωση. Άλλωστε, η αληθινή αξία του δώρου, δεν μετατίθεται σε δεσμούς.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΚΟΟΜΗΤΗΣ

ΘΑ ΤΑ ΚΑΝΩ ΙΣΤΙΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡ-
ΓΗΜΑΤΑ...

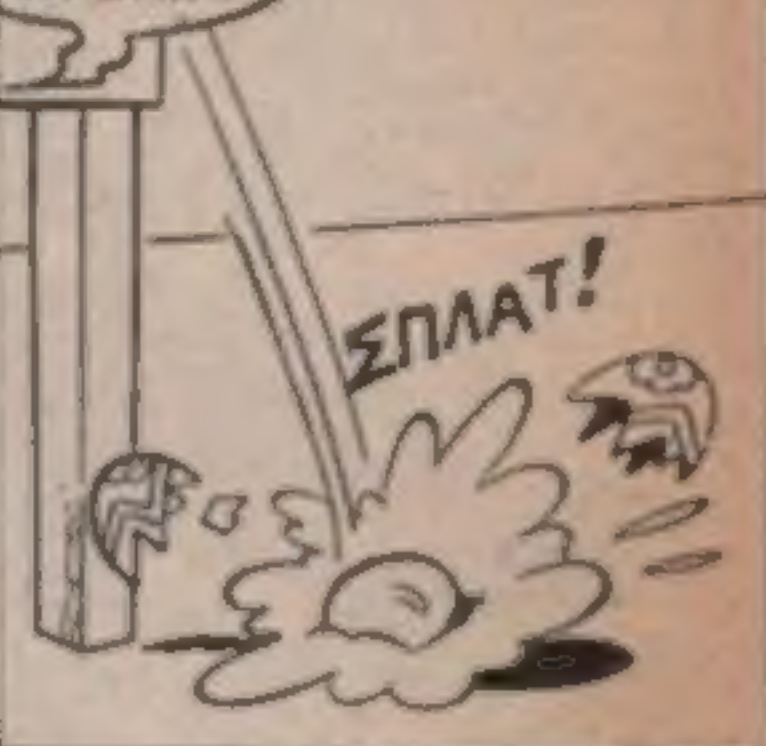
ΧΕ! ΧΕ! ΣΕΠΕΡΑΣΑ ΤΟΝ
ΕΑΥΤΟ ΜΟΥ!...

ΑΧ! ΜΟΥ ΣΕΦΥΓΕ ΑΠ' ΤΟ
ΧΕΡΙ!...

Α! ΟΧΙ!...

ΜΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑ ΜΠΙΜΠΕΡΟΝ!
ΘΑ ΠΕΙΝ ΚΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΤΟ
ΚΑΙ ΘΑ ΣΠΑΣΗ!

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΠΙΑΣΩ
ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ!

ΑΧ!... ΕΣΤΑΓΑ ΤΗ
ΜΟΥΤΡΑ ΜΟΥ!

ΟΥΡΓΚ! ΠΑΕΙ ΚΑΙ ΤΟ
ΤΡΙΤΟ!...

ΘΑ ΠΕΡΑΙΟΥΝ ΠΟΛΛΕΙ
ΜΕΡΕΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ
ΚΑΝΗ ΑΛΛΗ Η
ΚΟΤΑ!...

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ!... ΙΣΩΙ ΝΑ ΤΑ ΓΕΝ-
ΝΗΣΗ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟ-
ΡΑ!...

ΘΑ ΤΗΣ ΔΩΣΩ ΝΑ ΦΑΗ ΣΠΑΝΑΚΙ!
ΕΛΑ ΦΑΓΕ!...

ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΟ...

ΤΩΡΑ ΘΑ ΔΕ ΤΟ ΑΠΟΤΕ-
ΛΕΙΣΜΑ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΜΑΤΟΣ
ΜΟΥ!

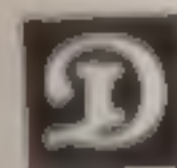
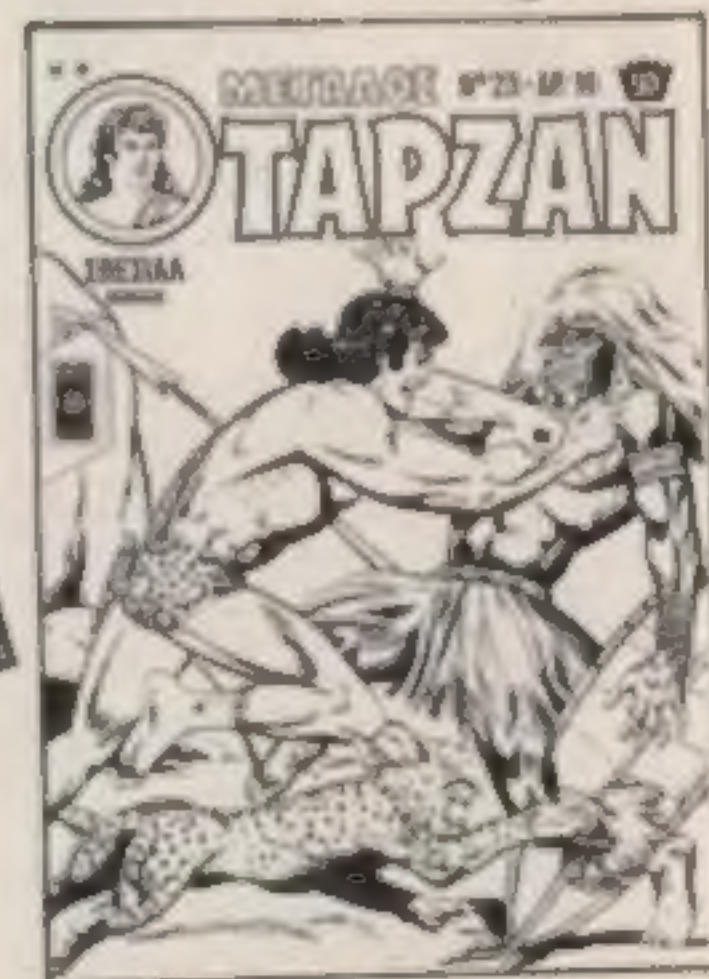
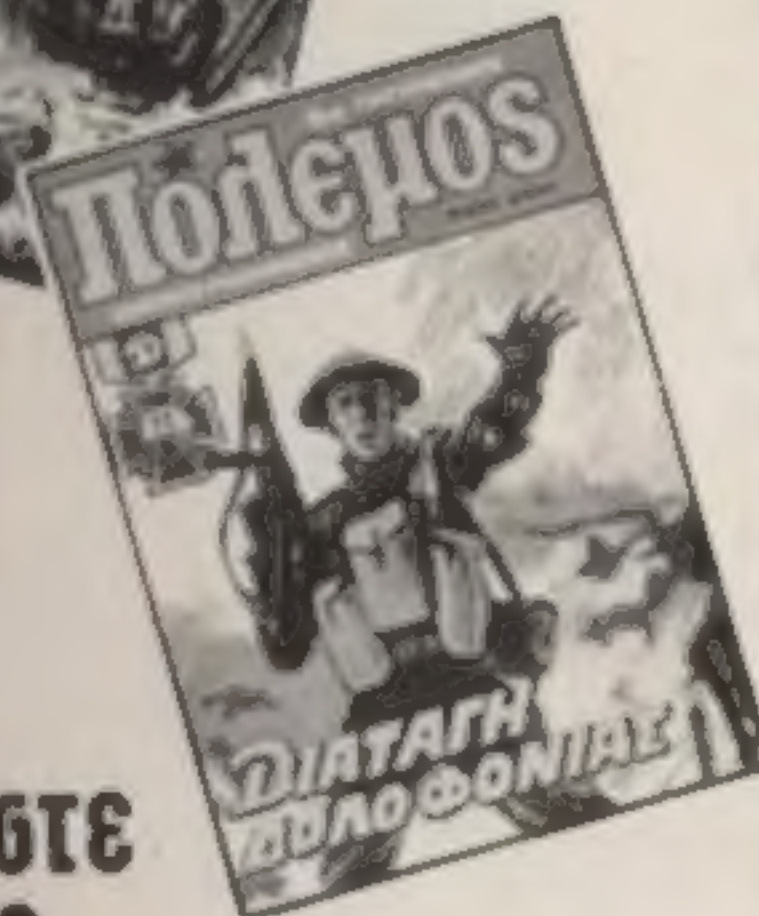
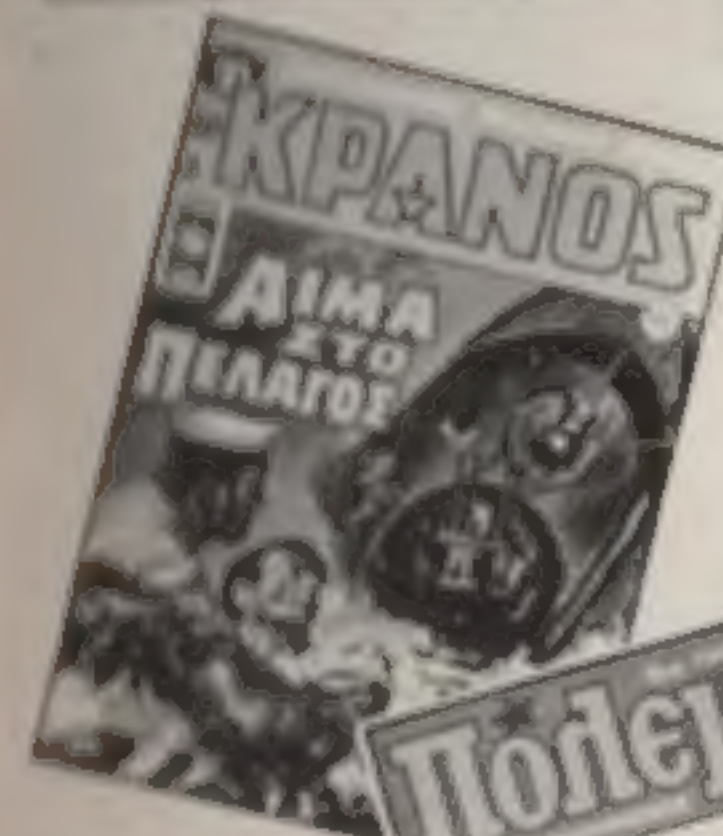
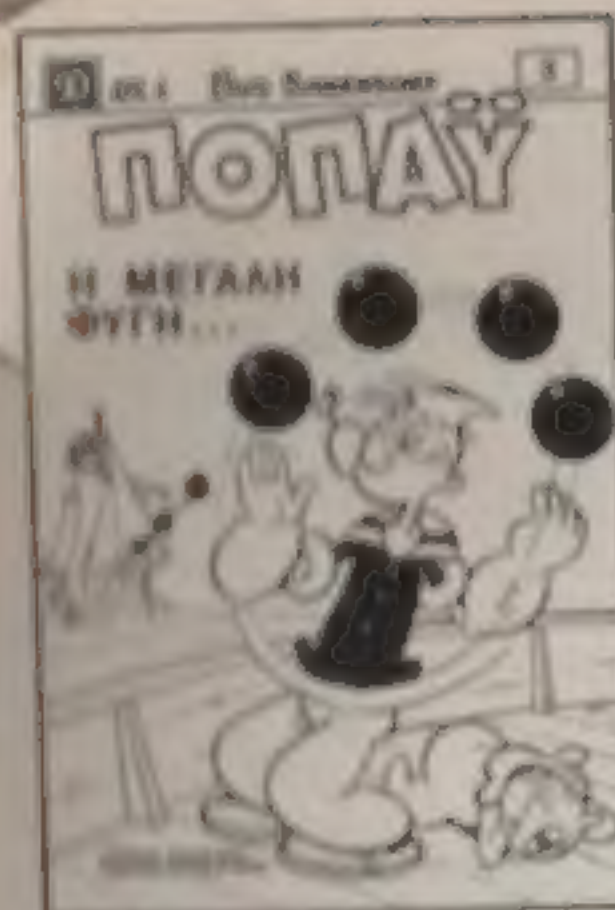
ΖΗΤΩ! ΠΕΤΥΧΑ ΤΟ ΣΚΟΠΟ ΜΟΥ!
ΝΑ ΤΡΙΑ ΑΥΓΑ!...

ΤΑ ΠΑΡΑ ΑΜΕΙΣΤΟΙ ΣΠΙΤΙ!...
ΜΑ ΤΙ ΒΑΡΕΙΑ ΠΟΥΝΑΙ!...

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ!... ΑΠ' ΤΟ ΠΟΛΥ ΣΠΑΝΑΚΙ ΠΟΥ
ΕΦΑΓΕ Η ΚΟΤΑ ΕΚΑΝΕ ΣΙΔΕΡΕΝΙΑ ΑΥΓΑ...
ΒΟΥΟΥΧΧΧ!...

Ζητείστε
τα στο
όλο τα περιπτερά

Είναι τα
καλύτερα
για
οφθαλμούς

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΓΚΣ
ΜΠΑΝΝΥ
και η παρέα του!
Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ